

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์

คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

ร.พ.
ก/ว.พ
2547

เลขหมู่
58685
31 ส.ค. 2549

11/11/47
b.
i.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีฟงคิม 2549 ดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Behaviors and opinions towards drinking alcohol of students
in faculty of Science of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

**A special Project Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirement for the Degree of Bachelor of Science
Department of Applied Statistics
Faculty of Science
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

2004

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โดย นางสาวกมลวรรณ อูยโต
นางสาวชุลีพร นุกุลวุฒิโอภาส
นางสาวดวงกมล หยวกทอง

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้หัวข้อปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

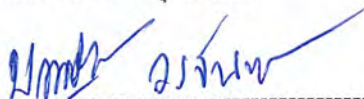
(ผศ.วรารัตน์ เรืองรัตนเมธี) หัวหน้าภาควิชา

คณะกรรมการปัญหาพิเศษ

(ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ) ประธานกรรมการ

(ผศ.วีรศักดิ์ สุรพัฒน์) กรรมการ

(อาจารย์บุญญศิริ วรรณ) กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	
โดย	นางสาวกมลวรรณ	อุยโต
	นางสาวชุลีพร	นุญกุลวุฒิโอภาส
	นางสาวดวงกมล	หยวกทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.มนัส	ไพฑูรย์เจริญลาภ
ภาควิชา	สถิติประยุกต์	
ปีการศึกษา	2547	

บทคัดย่อ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสุ่มตัวอย่างนักศึกษา 344 คนจากทั้งหมด 2,458 คน ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำแนกตามเพศ วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าสัดส่วนด้วยไคสแควร์

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้แก่ ดื่มเพื่อความสนุกสนานและดื่มตามเพื่อน โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกดื่มเครื่องดื่มประเภทแชมเปญ เบียร์ ไวน์ โดยนักศึกษาชายมีปริมาณที่ดื่มต่อครั้งมากกว่า 10 แก้ว ส่วนนักศึกษาหญิงดื่มน้อยกว่า 3 แก้ว สำหรับสถานที่ที่ดื่มส่วนใหญ่ดื่มที่ร้านอาหารและผับ โดยนักศึกษาชายดื่มได้ในทุกโอกาส ส่วนนักศึกษาหญิงดื่มในช่วงหลังสอบเสร็จ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุและไม่เคยทะเลาะวิวาท เนื่องจากเมื่อดื่มแล้วจะเดินทางกลับบ้านและกลับหอโดยนั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน ส่วนในเรื่องความคิดเห็นนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการดื่มเป็นประจำทำให้เสียการเรียน การดื่มในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติและการดื่มนำไปสู่การทะเลาะวิวาท แต่นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ดื่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แตกต่างกันทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special Project Title	Behaviors and opinions towards drinking alcohol of students in faculty of Science of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang	
Name	Miss Kamonwan	Auito
	Miss Chuleeporn	Nukulwutiopas
	Miss Duangkamon	Yuakthong
Special Problem Advisor	Dr. Manat	Pithuncharurnlap
Department	Applied Statistics	
Academic Year	2004	

Abstract

The purpose of this study is to determine the factors affecting student behaviors and opinions towards drinking alcohol of students in faculty of Science of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The data was obtained by using questionnaires. A Stratified random sample of size 344 students were drawn from a population of 2,458. The sex was analyzed to strata. Statistical methods used in the data analysis was percentage and chi-square test of homogeneity of proportions.

The result indicated that, the factors that most students used in deciding to drink alcohol was to relax and to make friends. The most popular drinks were Champagne, Beer and Wine. Males drank more than 10 glasses of alcohol. Females drank less than 3 glasses of alcohol. Most students like to go to restaurants and pubs to drink alcohol. Males always have a chance to drink. Females always drink after they finished their exam. Most students never have an accident and never fight because they go home or apartment by car, driven by a designated driver. They don't drink and drive. The opinions of males and females who drink alcohol were significant. Students always drunk make to decrease study. It can be observed that the student who drank more than 7 glasses of alcohol, Showed signs of reducing cognitive ability occasionally loss of consciousness that make to fight. But the opinions of males and females who don't drink alcohol were not significant. The opinions of students who drink alcohol and Students who don't drink alcohol were significant.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์หลายท่านและบุคคลหลายฝ่ายที่ได้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการดำเนินการด้านต่างๆซึ่งคณะผู้จัดทำปัญหาพิเศษขอขอบพระคุณมา ณ. ที่นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอนสรรพวิชาตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ ที่กรุณาควบคุมดูแลและตรวจแก้ไขเกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ และชี้แนะแนวทางรวมทั้งให้การสนับสนุนในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.จิรศักดิ์ สุรพัฒน์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์บุญญสิทธิ วรรณจันทร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาสถิติประยุกต์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และช่วยเหลือในด้านการจัดหาอุปกรณ์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือ และความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถามที่ใช้ทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ไว้ ณ. โอกาสนี้ด้วย

นางสาวกมลวรรณ

อุยโต

นางสาวชุตีพร

นุญกุลวุฒิโอภาส

นางสาวดวงกมล

หยวกทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาไทย	ก
บทคัดย่อปัญหาพิเศษภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการทำปัญหาพิเศษ	4
1.3 สมมติฐานของการทำปัญหาพิเศษ	4
1.4 ขอบเขตของการทำปัญหาพิเศษ	5
1.5 ตัวแปร	5
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	7
2.2 ประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	9
2.3 ความแรงของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และความเข้มข้น ของแอลกอฮอล์ในกระแสดื่อก	11
2.4 สารพิษในสุรา	14
2.5 พิษภัยและโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อระบบต่างๆของร่างกาย	15
2.6 แอลกอฮอล์กับอุบัติเหตุ	23
2.7 แนวทางการควบคุมการดื่ม	24
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการทำปัญหาพิเศษ	29
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	29
3.2 ประชากร	29
3.3 แผนแบบการสุ่มตัวอย่าง	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.5 การหาค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงของแบบสอบถาม	32
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	35
4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	37
4.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์	47
4.4 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน	53
4.5 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	67
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	81
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	85
ภาคผนวก ข คู่มือการลงรหัส	92

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	ปริมาณร้อยละของแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่างๆ	11
2.2	ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดในระดับต่างๆที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่างๆกับจำนวนแก้วที่ดื่ม	13
2.3	ความสัมพันธ์ของระดับแอลกอฮอล์กับโอกาสการเกิดอุบัติเหตุ	23
4.1.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของนักศึกษา	35
4.1.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของนักศึกษา	36
4.2.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่เลือกตอบในแต่ละพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	37
4.2.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	38
4.2.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	39
4.2.4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องปริมาณเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ดื่มต่อครั้ง	40
4.2.5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องอาการเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	41

ตารางที่	หน้า
4.2.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องสถานที่ที่คืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	42
4.2.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องสถานที่ที่ไปต่อหลังจากคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว	43
4.2.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องวิถีเดินทางไปสถานที่ที่ไปต่อหลังจากคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว	44
4.2.9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องการประสบอุบัติเหตุ	45
4.2.10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องการทะเลาะวิวาท	46
4.3.1 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่คืนเครื่องคืนแอลกอฮอล์	47
4.3.2 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่คืนเครื่องคืนแอลกอฮอล์	50
4.4.1 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกและไม่เลือกปัจจัยที่ทำให้คืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2	54
4.4.2 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกคืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ	58
4.4.3 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกโอกาสที่คืนเครื่องคืนที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่	หน้า
4.4.4 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เลือกปริมาณที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้ง	60
4.4.5 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่มีอาการต่าง ๆ เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	61
4.4.6 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เลือกสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	62
4.4.7 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เลือกสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	63
4.4.8 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เลือกวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์	64
4.4.9 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เคยและไม่เคยประสบอุบัติเหตุ	65
4.4.10 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่เคยและไม่เคยทะเลาะวิวาท	66
4.5.1 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2	68
4.5.2 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ไม่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2	72
4.5.3 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วน ผสมของแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันเด็กและวัยรุ่นไทยนิยมขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากขึ้น จากการสำรวจ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2544 พบว่า เด็กและวัยรุ่นเพศชายที่ขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีจำนวนถึง 2.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 43 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดในกลุ่มอายุนี้ กลุ่มวัยรุ่นที่น่าจับตามองมากที่สุด ได้แก่ วัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี โดยจากการสำรวจพบว่า ในช่วงเวลาเพียง 5 ปี (2539-2544) ผู้หญิงวัย 15-19 ปีที่ขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มจำนวนขึ้นร้อยละ 90 หรือเกือบเท่าตัว คือ จากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 1.9 มีข้อมูลระบุว่า เด็กที่เริ่มขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ก่อนอายุ 13 ปี มีโอกาสติดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไปจนโต ในทางตรงข้ามหากเริ่มขี่ในวัย 21 ปีขึ้นไป ความเสี่ยงในการเกิดปัญหาจากการขี่ในลักษณะต่างๆจะลดลงถึงร้อยละ 70 ดังนั้นสถานการณ์ในขณะนี้จึงนับว่าน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะมีกลุ่มเยาวชนอายุต่ำกว่า 10 ปี ประมาณร้อยละ 4.7 ที่เริ่มขี่ นอกจากนี้จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติครั้งล่าสุด (2544) ยังพบว่าอายุเฉลี่ยของคนไทยเริ่มขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ที่ 20.5 ปี ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบกับสภาพสังคมในช่วงทศวรรษนี้ มีลักษณะที่หลอกล่อจูงใจบุคคลกลุ่มวัยรุ่นไปในทางเสื่อม ทำให้วัยรุ่นไทยมีแนวโน้มในการขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สาเหตุสำคัญเกิดจากวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง รวมทั้งสื่อโฆษณาและในปัจจุบัน มีสถานที่ให้บริการ และจำหน่ายเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ดิสโก้เธคผับ คาราโอเกะ สโมสรสนุกเกอร์ ฯลฯ สถานที่เหล่านั้นนอกจากจะมีเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์บริการให้ลูกค้าแล้ว ยังเป็นแหล่งเสพ ซื่อ-ขาย สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย และมั่วสุมทางเพศอีกด้วย การขี่เครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นอกจากส่งผลกระทบต่อตนเองยังส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากคดีการทำร้ายร่างกายของบุคคลในครอบครัวเดียวกัน อาชญากรรม จี้ปล้น ข่มขืน อุบัติเหตุที่ปรากฏเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์

เกือบทุกวันนี้ ส่วนใหญ่ผู้ก่อเหตุจะเป็นผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ความเสียหายอย่างใหญ่หลวงจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ที่ไม่สามารถประเมินค่าได้อีกประการหนึ่ง คือ โรคภัยไข้เจ็บหลายโรค มีสาเหตุมาจาก การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 10-15 ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล นอกจากนี้การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ยังนำไปสู่การติดสารเสพติดชนิดอื่นๆ ด้วย ดังที่ (วิภา คำนวณทรัพย์, 2535) พบว่า ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกรุงเทพมหานคร เด็กชายที่มีพฤติกรรมดื่มสุราก็ก่อนพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดประมาณ 2 ใน 3 และร้อยละ 40 ของเด็กชายเริ่มดื่มสุราก่อนใช้สารเสพติดแต่ละชนิด 1 ปีขึ้นไป

จากการสำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทยกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดย ดร.อมรวิทย์ นาครทรรพ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา คือ ปี 2539-2546 วัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี คิดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มอายุดื่มเหล้ามากขึ้นถึง 6 เท่า

จากการสำรวจโดยมูลนิธิเมาไม่ขับ ยังพบว่า วัยรุ่นไทยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเพราะการขับรถยนต์ และมอเตอร์ไซค์สูงมากเฉลี่ยมหาวิทยาลัยละ 1 ศพต่อเดือน โดยเฉพาะ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยย่านชานเมือง ซึ่งกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ของผู้เสียชีวิตจะเกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ ดังนั้นสังคมคงจะปล่อยให้ปัญหานี้เกิดขึ้นต่อไปไม่ได้แล้ว นอกจากนี้ในการสำรวจของนานาชาติยังพบว่า หลังจากที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว ทำให้วัยรุ่นหญิงในต่างประเทศกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ ขาดสติทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจากความมึนเมาและไม่ตั้งใจ ซึ่งดร.อมรวิทย์ เชื่อว่าวัยรุ่นไทยก็คงมีพฤติกรรมที่ ไม่แตกต่าง กับวัยรุ่นต่างชาติมากนัก และย่อมนำไปสู่ปัญหาสังคม ได้แก่ การตั้งท้องในวัยเรียน การทำแท้งเถื่อน หรือแม้แต่อันตรายจากการทำแท้งด้วยตนเอง นอกจากนี้ การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมภายนอก เช่น เมื่อนักศึกษาดื่มสุราจะทำให้เกิดความคิดกระโถน ขาดสติยังคิด ผลกระทบหลักที่เห็นได้ชัดเจน คือ ปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดตามท้องถนน บางรายเกิดการบาดเจ็บ บางรายอาจถึงขั้นเสียชีวิต ทั้งตัวผู้ขับขี่เองและผู้เสียหาย ดังเช่น ในพื้นที่เขตลาดกระบัง เคยมีนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เกิดอุบัติเหตุเพราะการขับรถขณะเมาสุรามาแล้ว เป็นเหตุให้มีนักศึกษาเสียชีวิต 1 คน และบาดเจ็บอีก 2 คน ปัญหาที่พบเห็นอีกอย่างหนึ่งก็คือ ปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อตนเองและสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น เช่น เมื่อทางสถาบันฯ จัดกิจกรรมให้นักศึกษา มักเกิดการทะเลาะวิวาทเสมอ ทางสถาบันฯ ต้องเข้มงวดกับการจัดงานอย่างมาก เราจึงต้องทำการศึกษาพฤติกรรมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด เพื่อให้ผู้บริหารนำแนวทางไปใช้ในการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามหลายๆ ฝ่ายก็ได้พยายามหาวิธีการทุกอย่างเพื่อลดจำนวนผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ลงให้ได้ มาตรการหลายๆอย่างถูกนำมาใช้ เช่น

- พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 กำหนดไว้ว่า “ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ รถมอเตอร์หรือของเมาอย่างอื่น ”
- กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาออกกฎกระทรวง “ โดยกำหนดให้มีการตรวจวัด ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ ต้องไม่เกิน 50 mg % ”
- กฎกระทรวงการคลังฉบับที่ 35 พ.ศ.2504 กำหนดเวลาจำหน่ายสุราไว้ 2 ระยะเวลา ในช่วง หนึ่งวัน ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00 – 14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่ 17.00 – 02.00 น. ของ วันใหม่
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ระบุไว้ว่า “ ห้ามมิให้ ผู้ใดขายหรือให้สุราหรืออบุหรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็ก หรือชักจูงให้เด็กดื่ม สุรา หรืออบุหรือ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ (เด็กหมายถึงผู้ซึ่งอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์) ”
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2540 กำหนดให้สุราเป็นอาหารที่ต้องมีฉลาก โดย ต้องแสดงข้อความ “ คำเตือน : การดื่มสุราทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะ ลดลง ”
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา ประกาศกรมประชาสัมพันธ์ ได้ กำหนดไว้ว่า “ ห้ามทำการโฆษณาสุราประเภทสุรากลั่น ซึ่งมีแอลกอฮอล์สูงกว่า 15 ดีกรีขึ้นไปทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ระหว่างเวลา 05.00-22.00 น. ”

การโฆษณา ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้น พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ การรณรงค์ให้คนไทยลดการดื่มจำเป็นต้องใช้กลไกทางสังคมและวัฒนธรรม การสร้าง ความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวเพื่อปลูกฝังมิให้เยาวชนก้าวเข้าสู่พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่

มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ตลอดจนการรณรงค์ให้เยาวชนและผู้บริโภครู้เท่าทันสื่อโฆษณาต่างๆ ซึ่งด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปัญหาที่เกิดขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่อาจไม่ทราบถึงอันตรายและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เราจึงควรทำการวิจัยนี้ขึ้นมาเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่าง ผู้ดื่ม และ ไม่ดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และต้องการเปรียบเทียบความคิดเห็นว่าเป็นไปในเชิงบวกหรือเชิงลบ ผู้ที่ดื่มส่วนมากมักเห็นว่าการดื่ม เป็นเรื่องธรรมดาและไม่คิดว่าเป็นเรื่องเสียหายอะไร ซึ่งทางสถาบันฯ ควรจัดการแก้ไขปัญหา โดยการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษที่ได้รับ จากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจว่าเกิดผลกระทบอย่างไรในระยะยาว รณรงค์เพื่อปลูกฝังค่านิยม การไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รวมทั้งผลักดันนโยบาย กฎระเบียบ และมาตรการในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และแนะแนวทางการดื่มว่าควรดื่มอย่างไรให้ปลอดภัยหรือควรดื่มในปริมาณเท่าใดถึงพอเหมาะ

1.2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกัน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
4. ความคิดเห็นที่มีต่อนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่ดืมและไม่ดืม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2547

1.5 ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่

- เพศ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- พฤติกรรมการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
- ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หมายถึง การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณไม่เกิน 60 เปอร์เซ็นต์

พฤติกรรมในการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้ดืม ประเภทของเครื่องดืมที่ดืม ปริมาณที่ดืมต่อครั้ง ช่วงเวลาที่ดืม อาการเมื่อดืม สถานที่ที่ดืม สถานที่ที่ไปต่อหลังจากดืมและวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดืม

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวบุคคล

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบพฤติกรรมการดัดแปลงเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อหาแนวทางในการป้องกันปัญหา เช่น ผู้บริหารออกกฎ ห้ามนำเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เข้ามา ในบริเวณสถาบัน หรือห้ามดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในบริเวณสถาบัน
2. ทราบสาเหตุในการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา ได้ตรงตามสาเหตุ เช่น นักศึกษามีปัญหา เรื่องความเครียด ทางสถาบันจึงจัดให้มีศูนย์บริการให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาในเรื่องต่างๆ
3. ช่วยให้ทราบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 2

ทฤษฎีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

2.1.1 ความหมายของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ ตามความหมายพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง สารอนินทรีย์ชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็นของเหลว กลิ่นฉุนระเหยง่าย มีจุดเดือด 78.5 องศาเซลเซียส ชื่อเต็มว่า เอทิลแอลกอฮอล์ แต่มักเรียกสั้นๆว่า แอลกอฮอล์ โดยปกติเกิดจากการหมักสารประเภท แป้งหรือน้ำตาลผสมยีสต์ซึ่งเรียกกันว่าแป้งเชื้อ หรือเชื้อหมัก เป็นองค์ประกอบสำคัญของสุราและ เมรัยทุกชนิด การดื่มเข้าไปจะออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมา ใช้ประโยชน์เป็นตัวทำละลาย และเชื้อเพลิง เป็นต้น

แอลกอฮอล์ (alcohol) ตามความหมายขององค์การอนามัยโลก ว่าเป็นชื่อทางเคมี หมายถึง กลุ่มสารประกอบออกานิก ที่ประกอบด้วยสารไฮโดรคาร์บอน และกลุ่มไฮดรอกซิล แบ่งได้ดังนี้ (WHO, 1994 :14)

1. อีทานอล (ethanol หรือ ethyl alcohol) เป็นแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อจิตประสาทและ นิยมใช้ผสมในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (alcohol beverages) จึงทำให้นิยมเรียก แอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีทานอลในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น ผลมาจากการหมักน้ำตาลโดยยีสต์ ในสภาพทั่วไปจะทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่มีความ เข้มข้นไม่เกิน 14 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักแล้ว การกลั่น จะทำให้มีปริมาณแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ นอกจากอีทานอลจะ ใช้ในการดื่มแล้วยังใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือตัวทำละลายในอุตสาหกรรมต่างๆ
2. เมทานอล (methanol หรือ methyl alcohol, wood alcohol) นิยมใช้เป็นตัวทำละลาย ในอุตสาหกรรมต่างๆ หรือผสมกับอีทานอลสำหรับเป็นเชื้อเพลิงได้ เมทานอลไม่ สามารถนำมาดื่ม เพราะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายที่รุนแรง ขึ้นกับปริมาณที่ดื่ม อาจทำให้เกิดตามัว ตาบอด โคม่า จนหมดความรู้สึกตัวและเสียชีวิตได้
3. ไอโซโพรพานอล (isopropanol หรือ isopropyl alcohol) เป็นแอลกอฮอล์ที่นิยมใช้ ในอุตสาหกรรมยาง ไม่สามารถนำมาใช้ในการดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีธานอลที่ดื่มใช้เพื่อให้เกิดฤทธิ์ เป็นยานอนหลับ (sedative/hypnotic) จะมีผลคล้ายยากล่อมประสาทประเภทบาร์บิทูเรท (barbiturates) การดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากมีผลต่อสังคมแล้วยังทำลายร่างกาย และจิตประสาททำให้ผู้ดื่มติด (dependent) องค์การอนามัยโลกได้จัดให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในกลุ่มสารเสพติดที่มีผลต่อจิตประสาทใน ICD-10 (f10-f19)

ส่วนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น (alcohol beverages) องค์การอนามัยโลก ให้ความหมายว่าเป็นของเหลวที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิดดื่ม หรืออีธานอล ใช้เพื่อการดื่ม ส่วนใหญ่ได้มาจากการหมัก (fermentation) หรือได้มาจากการหมักแล้วกลั่น เช่น

เบียร์	ได้มาจากการหมักเมล็ดข้าว เช่น ข้าวมอส ข้าวบาเลย์
ไวน์	ได้มาจากการหมักผลไม้ เช่น ผลองุ่น ลูกเบอร์รี่
ไซเดอร์	ได้มาจากการหมักผลแอปเปิ้ล
สาเก	ได้มาจากการหมักข้าว
ส่วนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ได้จากการหมักแล้วกลั่น เช่น	
วอดก้า	ได้มาจากวัตถุดิบเมล็ดข้าว หรือมันฝรั่ง
วิสกี้	ได้มาจากวัตถุดิบข้าวเรย์ หรือข้าวโพด
รัม	ได้มาจากวัตถุดิบอ้อย
บรั่นดี	ได้มาจากวัตถุดิบผลองุ่น

สำหรับประเทศไทย มีการใช้คำว่า “สุรา” เช่นเดียวกับคำว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้ ความหมาย สุรา ตามพระราชบัญญัติสุรา ในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 ได้วิเคราะห์ศัพท์ไว้ว่า “สุรา” หมายถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวชนิดอื่นแล้ว สามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา

สุราตามพระราชบัญญัติ จึงมีลักษณะดังนี้ (ชาญคม ศรีปราบ, 2499:92-93)

1. สุราเป็นวัตถุหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ กล่าวคือ สุราเป็นวัตถุส่วนผสมหรือของที่มีธาตุแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ถ้าไม่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ก็ไม่เรียกว่า สุรา
2. ต้องสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา กล่าวคือ ต้องเป็นเครื่องดื่มที่คนเราสามารถดื่มกินได้โดยไม่มีรสขมขื่น เผ็ดร้อน จนดื่มกินไม่ได้และเมื่อดื่มกินแล้ว ไม่มีพิษแก่ร่างกาย โดยที่แอลกอฮอล์ซึ่งเป็นส่วนผสมของสุรานั้นมีอยู่ 2 อย่าง คือ แอลกอฮอล์ชนิดบริโภคนำได้ เรียกว่า อีทิลแอลกอฮอล์ (ethyl alcohol) อย่างหนึ่งและเมทิลแอลกอฮอล์ (methyl alcohol) ซึ่งใช้บริโภคนำไม่ได้ อย่างหนึ่ง ส่วนผสมที่เป็นสุรา ตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเป็นแอลกอฮอล์ชนิดบริโภคนำได้ ถ้าเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอลกอฮอล์บริโภคไม่ได้ ไม่เรียกสุรา เพราะถ้าผสมแอลกอฮอล์ชนิดที่เป็นพิษต่อร่างกายถือว่าดื่มกินไม่ได้อยู่แล้ว

3. เป็นของซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับสุรา หมายความว่า มีสุราบางอย่างเป็นสุราที่มีแรงแอลกอฮอล์สูง ซึ่งเมื่อดื่มกินแล้วจะให้โทษหรือเป็นอันตรายแก่ร่างกาย ทำให้ปากพอง หรือลำไส้พองเจ็บปากได้ แต่เมื่อเติมน้ำ หรือของเหลวอื่นๆ เช่น โขดน้ำ หรือน้ำแล้วดื่มกินได้

2.2 ประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สุราหรือเหล้า มีชื่อทางเคมีว่า ethyl alcohol หรือ ethanol สูตรทางเคมี C_2H_5OH เกิดจากกระบวนการหมักด้วยยีสต์ (yeast fermentation) กับอาหารจำพวกแป้งจากเมล็ดข้าว (grains) ต่างๆหรือผลไม้ต่างๆ ต้นกระบองเพชร (cactus) แล้วผ่านกรรมวิธีการผลิตที่แตกต่างกันไปตามประเภทสุราต่างๆ

กมลศักดิ์ ตั้งธรรมนิยม (2536 : 217-219) ได้แบ่งชนิดของเหล้าออกเป็น 12 ประเภท คือ

1. เหล้าตระกูลไวน์ (Wine) ได้จากการหมักผลไม้ชนิดต่างๆ เช่น องุ่น พัก พีชไรท์ ทั่วไป เหล้าในตระกูลไวน์ ได้แก่ ไวน์ชนิดต่างๆ ไชเคอร์ คูลเลอร์ แชมเปญ กระแช่ น้ำชาวิสกี้ จัดเป็นสุราชนิดที่เก่าแก่ที่สุด

2. เหล้าตระกูลเบียร์ (Beer) ได้จากการนำข้าวบาร์เลย์มาเพาะให้งอกเกิดรากและต้นอ่อนตามกำหนดซึ่งเรียกว่ามอลท์ แล้วทำการบดผสมกับยีสต์ และ ดอกฮ็อพส์ซึ่งทำให้เกิดรสขมเมื่อยีสต์กินแป้งแล้วเปลี่ยนแป้งเป็นน้ำตาล และจากน้ำตาลเป็นแอลกอฮอล์ที่มีฟอง ประเภทของเบียร์ยังแบ่งได้หลายประเภท เช่น ลาเกอร์เบียร์ (Lager Beer) ไลท์ลาเกอร์เบียร์ (Light Lager Beer) เบียร์ดำ (Dark Beer) เอลเบียร์ (Ale Beer) เบียร์พอร์เตอร์และเบียร์สเต้าท์ (Porter & Stout) บ็อคเบียร์ (Bock Beer) เป็นต้น

3. เหล้าตระกูลสาเก (Sa-Ke) ได้จากการนำข้าวมาหมักจนมีแอลกอฮอล์ แล้วนำมาพาสเจอร์ไรซ์ ต่างไปจากเบียร์ตรงที่ไม่มีฟอง สาเกเป็นเหล้าหลักของชาวญี่ปุ่นที่นิยมดื่มกัน

4. เหล้าตระกูลวิสกี้ (Whiskey) ได้จากการนำธัญพืชต่างๆมาหมัก แล้วนำมากลั่นเหล้าวิสกี้ มีหลายประเภทแบ่งแยกตามวัตถุดิบที่ใช้ในการหมักกลั่น ถ้าใช้ข้าวทั่วไปก็จะเรียกว่า “เกรนวิสกี้” ถ้าใช้ข้าวมอลท์ก็จะเรียกว่า “มอลท์วิสกี้” ถ้าใช้ข้าวโพดก็จะเรียกว่า “เมอร์เบิน” ถ้าใช้ข้าวไรย์ก็จะเรียกว่า “วิสกี้ไรย์”

5. เหล้าตระกูลบรันดี (Brandy) ได้จากการนำเหล้าไวน์มากลั่น ถ้าเป็นไวน์องุ่นก็เรียก “บรันดี” แต่ถ้าเป็นไวน์แอปเปิ้ลก็เรียก “แอปเปิ้ลบรันดี” ถ้าผลิตจากไวน์ผลไม้อะไรก็นำชื่อผลไม้ที่นั่นต่อเข้าไปด้วยเช่น “อะปริคอตบรันดี” พวกนี้จัดเป็น “ฟรุ๊ตบรันดี” (Fruit Brandy)

6. เหล้าตระกูลวอดก้า (Vodka) มีลักษณะการผลิตคล้ายกับวิสกี้แต่มีดีกรีสูงกว่า เป็นสุราที่นิยมทำและนิยมดื่มในประเทศที่มีอากาศหนาว

7. เหล้าตระกูลรัม (Rum) ได้จากการนำน้ำอ้อยหรือน้ำเชื่อม (บางครั้งใช้กากน้ำตาล) มาหมักแล้วกลั่นเป็นเหล้า มีกำเนิดจากประเทศในหมู่เกาะอินเดียตะวันตก หรือกลุ่มประเทศอเมริกากลาง

8. เหล้าตระกูลเตกิล่า (Tequila) ได้จากการนำน้ำต้นกระบองเพชร ผสมกับน้ำหวานของต้นเซ็นจูรีพลาเนซ ต้นยาสูบ และดอกโคมของต้นแมชคอต ทำการหมักแล้วกลั่นออกมาเป็นเหล้า

9. เหล้าตระกูลยีน (Yin) มีลักษณะการผลิตคล้ายวิสกี้ และนำไปหมักกับสมุนไพรชนิดต่างๆแล้วนำไปกลั่นซ้ำ

10. เหล้าตระกูลอะควอวิต (Akvavit) มีการผลิตคล้ายวิสกี้และยีน เมื่อหมักกลั่นแล้วนำมาผสมเครื่องเทศต่างๆแล้วนำไปกลั่นซ้ำ

11. เหล้าตระกูลลิเคียว (Liqueur) หรือ เหล้าคอร์เดียล เป็นสุรากลั่นผสม คือ เอาบรันดี วิสกี้ รัม วอดก้า และยีน มาเสริมสร้างกรรมวิธีหลายขั้นตอนเพื่อปรุงแต่ง

12. เหล้าตระกูลอาร์แรก (Arrack) หรือเหล้าข้าว ซึ่งมีวัตถุดิบในการผลิตหลากหลาย เช่น น้ำตาลโตนด กากน้ำตาล ข้าว และมันสำปะหลังมาหมักแล้วนำมากลั่น ซึ่งเหล้าทั้ง 12 ตระกูลที่กล่าวมานี้ ได้แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มเหล้าหมัก ประกอบไปด้วย ไวน์ เบียร์ สาเก

2. กลุ่มเหล้ากลั่น ประกอบไปด้วย วิสกี้ บรันดี ยีน รัม วอดก้า เตกิล่า อะควอวิต ลิเคียว

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่างๆกัน ก็จะมีความเข้มข้นต่างกัน กล่าวคือ มีจำนวนเปอร์เซ็นต์ของปริมาณแอลกอฮอล์ที่ผสมอยู่ ในแต่ละปริมาณได้ดังนี้ (กองบรรณาธิการวารสารหมอชาวบ้าน, 2534 : 19)

ตารางที่ 2.1 ปริมาณร้อยละของแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่างๆ

ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ปริมาณของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ)
เบียร์ต่างประเทศ	4 – 6
เบียร์ทำในประเทศไทย	6 – 12
เหล้าอู่น	10 – 15
สุรา (แม่โขง, หงษ์ทอง)	20 – 35
วิสกี้ บรั่นดี ยิน	40 – 50
รัม	50 – 60

2.3 ความแรงของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด

ความแรงของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นการวัดโดยประมาณของค่า 2 เท่าของปริมาณร้อยละของแอลกอฮอล์ มีหน่วยเป็น “ปรูฟ” (proof) (Bruess & Richardson , 1992 : 372)

ความแรงของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ = 2 x จำนวนร้อยละของปริมาณของแอลกอฮอล์ ดังนั้น เบียร์ต่างประเทศจะมีค่าของความแรงอยู่ในช่วง 8 – 12 ปรูฟ (เท่ากับปริมาณแอลกอฮอล์ร้อยละ 4 – 6)

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด (Blood Alcohol Concentration = BAC)

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด หมายถึง ร้อยละของปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด มักถูกใช้ในการพิจารณาผู้ขับขี่รถยนต์ที่มีอาการเมา และให้ประโยชน์กับผู้ดื่มได้รู้ว่า เขาจะดื่มได้มากน้อยในปริมาณเท่าใด ที่ตัวผู้ดื่มยังคงมีความสามารถอยู่ ค่าความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ขึ้นอยู่กับน้ำหนักของร่างกาย จำนวนแก้วที่ดื่ม และระยะเวลาในการดื่ม โดย 1 แก้วที่ดื่มนั้นหมายถึง เบียร์ 12 ออนซ์ ไวน์ 4 ออนซ์ และเหล้าอื่นๆที่มีความแรง 100 ปรูฟ 1 ออนซ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีดังนี้ (กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล, 2542 :25)

1. ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มที่ดื่ม (strenght of the beverage)
2. ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม (number of drinks consumed)
3. ความเร็วของการดื่ม (speed of consumption)
4. อาหารในกระเพาะอาหาร (presence of food) อาหารในกระเพาะอาหารจะขัดขวาง การดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่กระแสเลือด จึงทำให้ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ค่อยๆเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะท้องว่าง ร่างกายจะดูด ซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่กระแสเลือดอย่างรวดเร็ว
5. ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (type of beverage) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทที่มี ก๊าซคาร์บอนเนตผสมอยู่ ก๊าซคาร์บอนเนต จะทำให้กล้ามเนื้อบริเวณกระเพาะอาหาร และลำไส้เล็กคลายตัว ทำให้แอลกอฮอล์ถูกส่งมาลำไส้เล็ก และถูกดูดซึมเข้าสู่กระแส เลือดได้เร็วกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่มีก๊าซคาร์บอนเนตผสมอยู่
6. ระบบเคมีของร่างกาย (body chemistry) จากปัจจัยทางด้านสรีระวิทยาที่แตกต่างกัน ของแต่ละบุคคล เช่น ลักษณะความแตกต่างของเนื้อเยื่อที่กระเพาะอาหาร สภาวะ อารมณ์ เช่น ความเครียด โกรธ ก้าว จะมีผลให้การดูดซึมแอลกอฮอล์ได้แตกต่างกัน โดยพบว่า ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะที่ตึงเครียด ร่างกายจะดูดซึมแอลกอฮอล์ เข้าสู่กระแสเลือดได้เร็วกว่าอารมณ์ปกติ
7. เพศ (sex) จากการศึกษาของ New England Journal of Medicine พบว่า เพศหญิงมี เอนไซม์ Alcohol dehydrogenase ที่ทำหน้าที่แตกตัวแอลกอฮอล์ ในกระเพาะอาหาร น้อยกว่าเพศชาย จึงทำให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกายได้มากกว่าเพศชาย 30 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักตัวเท่ากัน และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิด เดียวกันและปริมาณเท่ากัน

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด มีหน่วยเป็น เปอร์เซ็นต์ 0.05 เปอร์เซ็นต์ หมายถึง ปริมาณแอลกอฮอล์ 5 มิลลิลิตรต่อเลือด 10,000 มิลลิลิตร (Woricle W.W. & Schaller W.E. อ้างใน Bruess & Richardson , 1992 : 373)

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดในระดับต่างๆ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดในระดับต่างๆ ที่ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่างๆกับจำนวนแก้วที่ดื่ม

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด (BAC = %)	จำนวนแก้ว	ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น
0.02	1	- เกิดความรู้สึกที่ดีเป็นสุข เกิดความอบอุ่น ความจำ และการตัดสินใจค่อยลง
0.03	3/2	- ไม่มีความวิตก รู้สึกว่าเวลาผ่านไปด้วยความรวดเร็ว รู้สึกว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่น
0.04	2	- ทักษะการทำงานลดลง มือสั่นเล็กน้อย
0.06	3	- ปฏิบัติการตอบสนองช้าลง ร่วมกับความรู้สึกก้าวร้าว
0.10	5	- การเห็น การพูด การตัดสินใจและความจำช้าลง
0.16	8	- ความสามารถในการยืน การเดิน ลดลง
0.20	10	- มีปัญหาการยืน ต้องการความช่วยเหลือในการเดิน ความสามารถในการรับรู้และการทำงานเสียไป
0.40	20	- หมดสติ
0.50	25	- โคม่า เสียชีวิต

ที่มา : Bruess & Richardson , 1992 : 373

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 สารพิษในสุรา

สารพิษ หรือสารที่ให้โทษที่มีเจือปนอยู่ในสุรานั้น คนทั่วไปส่วนใหญ่ไม่เคยรับรู้มาก่อน ถึงแม้จะมีความคลางแคลงใจอยู่ ก็ไม่ทราบว่ามีสารอะไรบ้าง ข้อมูลเช่นเรื่องนี้ในประเด็น สารพิษ นั้นมักจะไม่มีใครกล่าวถึง ยกตัวอย่าง เช่น ไม่เคยมีผู้ใดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเลยว่า เหล้าหรือสุราที่ประชาชนส่วนใหญ่บริโภคกันนั้นทำมาจากกากน้ำตาล ซึ่งมีสารเป็นพิษปนเปื้อนอยู่มาก ด้วยเหตุผลและความเหมาะสมบางประการ เรายังไม่สามารถระบุได้ว่า สุราประเภทใด ยี่ห้อใด มีสารชนิดใดเจือปนอยู่บ้าง และมีปริมาณเท่าใด จนกว่าคนไทยจะได้ถูกยกระดับขึ้นโดยมีองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเข้ามาตรวจสอบ ดูแล และควบคุมคุณภาพสุราอย่างจริงจัง แต่เราอาจกล่าวได้ด้วยความรู้ทางวิชาการที่มีอยู่ ที่สามารถบอกได้ว่าสุราโดยรวมแล้ว หากใช้วัดดูดิบไม่ถูกต้อง เทคนิคการผลิตไม่ดี ผู้ผลิตไม่มีจรรยาบรรณพอ จะมีสารพิษตกค้างและปนเปื้อนอยู่ในสุรา สารพิษแต่ละตัวให้พิษ และโทษต่อร่างกายรุนแรงประการใดบ้าง ดังต่อไปนี้ (ประกิจ โพธิอาสน์, 2541 : 21-22)

- เมทิลแอลกอฮอล์ (Methyl Alcohol) ก่อให้เกิดอาการปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียน ตาเสื่อม ตาบอด ฯลฯ
- สารหนู (Arsenic) ก่อให้เกิดมะเร็งผิวหนัง มะเร็งตับ และโรคใช้ตำ
- ตะกั่ว (Lead) เกิดโรคพิษตะกั่ว ทำลายสมองไต ระบบเลือด
- ทองแดง (Copper) โรควิถีสัน (ม่านตา) ทำลายไต
- อะซิตัลดีไฮด์ (Acetaldehyde) กดประสาทส่วนกลาง ทำลายไต
- เอทิลอะซิเตด (Ester) ทำให้หัดับ รบกวนระบบหายใจ
- ซัลเฟอร์ไดออกไซด์หรือเกลือที่แตกตัวให้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ทำให้หลอดลมตีบ หายใจลำบาก
- ฟอฟูรัล (Furfural) ทำให้อุณหภูมิของร่างกายเสียไป วิงเวียน คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายท้อง

ที่กล่าวมานี้เป็นเพียงบางตัวอย่างเท่านั้น ยังมีสารอื่นๆอีกมาก เช่น ฟูเซลอลอยส์ อัลกอลอยด์ที่เป็นพิษ ไกลโคไซด์ที่เป็นพิษ เกลือหรืออนุพันธ์ของกรดเบนโซอิก เกลือหรืออนุพันธ์กรดซอร์บิก กรดซาลิซิลิก คาร์บอนไดซัลไฟด์ ซัลเฟตชนิดต่างๆ รวมทั้งอาจพบ สารกำจัดแมลงประเภทฟลูดาตัน คอริเตน คอร์โคร์ ซึ่งอยู่ในกลุ่มคาร์บาเนต ออร์กาโนฟอสเฟตได้อีกด้วยและหากมีการค้นคว้า สุ่มตัวอย่างสุรา และนำมาวิเคราะห์ทางเคมีในห้องปฏิบัติการกันเราคงจะพบสารแปลกๆอีกมากมาย

ดังนั้น จึงไม่น่าสงสัยเลยว่า ทำไมบางคนในบางครั้งเมื่อดื่มสุราประเภทนั้น ประเภทนี้แล้ว ทั้งๆที่ดื่มในปริมาณที่ไม่มากพอที่เรียกว่า เมา แต่กลับมีอาการผิดปกติเกิดขึ้นทันทีทันใดอย่างเห็นได้ชัด เช่น อึดอัด ปวดหัว หายใจไม่สะดวก หน้ามืด วิงเวียน คลื่นไส้ ใจสั่น อาเจียน หลับ ฯลฯ จึงเป็นคำตอบที่ชัดเจนว่าในสุราชนิดนั้นๆ มีสารปนเปื้อนอยู่หรือไม่ สารพิษที่ปนเปื้อนอยู่ในสุรานั้นบางชนิดก็ไม่สะสม ร่างกายจะค่อยๆกำจัด และขับออกไป แต่ส่วนมากแล้วจะสะสมในร่างกาย และเมื่อได้สะสมเข้าไปมากขึ้นเรื่อยๆ ก็จะแสดงผลร้ายต่อสุขภาพ ทั้งอาการเฉียบพลัน และเรื้อรังต่อไป

เกณฑ์กำหนดสารที่ให้โทษในสุรา สุราทุกประเภทต้องไม่มีสารให้โทษแก่ร่างกายเกินกว่าที่กำหนด และต้องไม่มีสารที่ต้องห้ามตามกฎหมาย สี่ที่ใช้ผสมต้องเป็นสี่ที่เจืออาหารตามประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารของกระทรวงสาธารณสุข

2.5 พิษภัยและโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อระบบต่างๆของร่างกาย

2.5.1 ผลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะมีผลต่อร่างกาย 2 แบบ คือ แบบเฉียบพลัน และแบบเรื้อรัง

- แบบเฉียบพลัน (acute) การเกิดพิษแบบเฉียบพลัน แบ่งเป็น (พงษ์ศักดิ์ วัฒนา, มปป:33-38)
 1. อย่างอ่อน (mild) มีแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด 50-150 ม.ก.เปอร์เซ็นต์ จะเกิดอาการเสียการควบคุมระบบกล้ามเนื้อ (muscular incoordination) ระยะเวลาการตัดสินใจช้าลง สมรรถภาพการมองเห็นลดลง
 2. ปานกลาง (moderate) มีแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด 150-300 ม.ก.เปอร์เซ็นต์จะเกิดอาการเสียการควบคุมระบบกล้ามเนื้อ การทำงานไม่ประสานกัน ระยะเวลาการตัดสินใจช้าลง สมรรถภาพการมองเห็นช้าลง ไม่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ พูดไม่ชัด
 3. รุนแรง (severe) มีแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด 300-500 ม.ก. เปอร์เซ็นต์ จะเกิดการเสียการควบคุมระบบกล้ามเนื้อ การมองเห็นเลือนลาง ง่วงมึนงง (stuporous) พบระดับน้ำตาลในเลือดต่ำ ระบบหายใจอาจถูกกด เป็นผลให้หายใจไม่ออก อาจตายได้
 4. วิกฤต (coma) มีแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดมากกว่า 500 ม.ก. เปอร์เซ็นต์ ประสาทสัมผัสต่างๆจะเสียไป ไม่รู้สึกตัว (unconsciousness) การหายใจจะช้าลงและอาจตายได้ถ้าแก้ไขไม่ทัน

- แบบเรื้อรัง (chronic) ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ติดต่อกัน เป็นระยะเวลานานๆจะเกิดภาวะเป็นพิษต่ออวัยวะทุกส่วนของร่างกาย ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดโรคต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุราเมื่อเข้าสู่ร่างกาย ethyl alcohol จะถูกดูดซึมและกระจายไปได้ทุกส่วนของร่างกาย มีผลทำให้เกิดพิษต่อระบบต่างๆ ของร่างกายได้ 4 ระบบที่สำคัญคือ ระบบประสาท ระบบทางเดินอาหาร ระบบหัวใจและหลอดเลือด และระบบเมตาบอลิซึมและต่อมไร้ท่อ โดยให้ผลทั้งแบบเฉียบพลัน และแบบเรื้อรัง โดยเฉพาะผลเรื้อรังทำให้เกิดกลุ่มโรคได้ประมาณ 100 โรค ขึ้นอยู่กับอวัยวะ และชนิดของการทำลายของแอลกอฮอล์ สมัยก่อนเรียกโรคประเภทนี้ว่า โรคพิษสุราเรื้อรัง แต่เนื่องจากโรคพิษสุราเรื้อรังฟังดูเป็นโรคเดียว ทั้งที่มีอาการหลายอย่างมากมาย เมื่อปี 1997 องค์การอนามัยโลก โดยกลุ่ม Alcohol related disabilities ได้ใช้คำว่า “Alcohol dependence syndrome” แทนคำว่า Alcoholism ใน ICD ซึ่งมีผลต่อระบบต่างๆดังต่อไปนี้ (ประกิจ โภธิ อาสน์, 2541 : 25-29)

1. พิษของแอลกอฮอล์ต่อสมอง

แอลกอฮอล์จะมีฤทธิ์กดประสาทโดยจะกดการควบคุมระบบต่างๆ เช่น กดศูนย์หายใจ และศูนย์ควบคุมการหมุนเวียนโลหิตในสมองทำให้ถึงแก่ชีวิตได้และถ้าดื่มปริมาณมากขึ้น ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะทำให้การทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติถูกกดด้วย โดยทำให้สูญเสียการควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ไม่สามารถควบคุมร่างกายของตนเองได้ สมรรถภาพการมองเห็นและการได้ยินลดลง ผู้ติดสุราและเสพสุราเรื้อรังจะเกิดการสูญเสียของเหลวออกจากเซลล์ของสมอง และยังพบว่าแอลกอฮอล์ทำให้เกิดภาวะโซเดียมในเลือดต่ำ ซึ่งทำให้เกิดอาการชักแบบคนเป็นลมบ้าหมูได้ ทำให้มีผลต่อสมองโดยมีพิษแบบเฉียบพลันและพิษแบบเรื้อรัง

- พิษแบบเฉียบพลัน ได้แก่ Alcoholic intoxication แบ่งเป็นพิษระดับเล็กน้อยแตกต่างกันไป ถ้าระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเท่ากับ

30 mg % จะทำให้เกิดอาการสนุกสนาน ร่าเริง (Euphoria)

50 mg % จะเสียการควบคุมการเคลื่อนไหว (Incoordination)

100 mg % แสดงอาการเมาให้เห็น เดินไม่ตรงทาง (Ataxia)

200 mg % จะเกิดอาการสับสน (Confusion)

300 mg % จะเกิดอาการง่วงซึม (Stuporous)

400 mg % จะเกิดอาการสลบและอาจถึงตายได้ (Coma)

- พิษต่อสมองเรื้อรัง (โรคพิการทางสมอง) แอลกอฮอล์มีพิษโดยตรงต่อสมอง ทำให้เซลล์สมองเสื่อม ในผู้ติดสุราพบว่ามี การฝ่อลีบของสมองส่วนนอก (Cortex) ซึ่งจะมีผลต่อการเสื่อมทางจิตด้วยหลายประการ เริ่มตั้งแต่มีปัญหามูลึกภาพเปลี่ยนไป ขาดความรับผิดชอบ ความจำเสื่อม และเมื่อเป็นมากจะทำให้เกิดอาการประสาทหลอน เห็นภาพหลอน หูแว่ว หลงผิด

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

หาวกระแวง และคลื่นคลั่ง ได้มีการชันสูตรศพผู้ที่เสียชีวิตจากสุรา จะพบว่าเมื่อสมองจะหดเหี่ยวลีซีดจาง มีลักษณะของการถูกทำลาย

2. พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบทางเดินอาหาร

2.1 ต่อกระเพาะอาหาร แอลกอฮอล์ทำให้มีการหลั่งน้ำย่อย hormone gastrin เพิ่มขึ้นทำให้มีการเป็นกรดมากขึ้นทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหารได้ และจากการอักเสบจะทำให้เกิดการอุดตันของท่อน้ำดี ซึ่งทำให้การย่อยอาหารประเภทไขมันได้ไม่ดี เป็นผลทำให้เกิดอาการท้องอืดท้องเฟ้อได้

ความผิดปกติในระบบทางเดินอาหารที่เกิดหลังจากการดื่มสุราที่พบได้บ่อยหลังดื่มสุราคืออาการคลื่นไส้ และอาเจียนตอนเช้าที่มักดื่มสุรา เรียก Hang Over ผู้มีอาการจะรู้สึกเวียน อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ คลื่นไส้พะอืดพะอม อายุกินอะไรหวานๆ แต่พอกินได้สักพักจะอาเจียนออกมาหมด สำหรับคนที่ไม่เคยจะรู้สึกไม่สบายมาก อาจจะต้องกินยาแก้ปวดศีรษะแล้วกลับไปพักผ่อนแล้วอาการจะดีขึ้น สำหรับคอสุราดื่มมีอาการดังกล่าวจะแก้ด้วยการดื่มสุราอีกสัก 2-3 แก้ว อาการจะหายไปได้ เข้าใจว่าเป็นผลของแอลกอฮอล์ต่อกระเพาะ และต่อสมองเป็นอาการที่เบาที่สุดในอาการหลังดื่มสุรา แอลกอฮอล์มีโทษต่อเยื่อบุกระเพาะในความเข้มข้นต่ำๆ เช่น ประมาณร้อยละ 10 จะทำให้มีการกระตุ้นของน้ำย่อยในกระเพาะ และฮอร์โมนแกสตรินซึ่งมีโทษอาจทำให้เกิดแผลในกระเพาะและลำไส้หรือในคนที่รักษาหายแล้วแผลอาจกำเริบขึ้นอีกได้ แอลกอฮอล์ในความเข้มข้นสูงสามารถทำให้เกิดเยื่อบุกระเพาะอักเสบแบบเฉียบพลัน และมีแผลตื้นทำให้เลือดออกในกระเพาะได้ จากผลของแอลกอฮอล์ทำให้มีการระคายเคือง และทำลายเยื่อบุกระเพาะโดยตรงอีกทางหนึ่งด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในรายที่มีอาการปวดศีรษะในตอนเช้าหลังจากดื่มสุราอย่างหนักเมื่อตอนกลางคืนจะมีโอกาสเกิดการอักเสบของเยื่อกระเพาะได้มากขึ้น อาการที่สำคัญ คือ อาการแน่นท้อง อาจมีอาเจียนสีดำ ถ่ายอุจจาระดำ บางรายเลือดออกมากจนต้องเข้ารับการรักษาเพิ่มเติมเลือดในโรงพยาบาล ในรายที่ไม่มีเลือดออกอาการจะหายได้เองภายใน 2-3 วัน ภัยที่น่ากลัวอีกอย่างหนึ่งของแอลกอฮอล์มีไม่บ่อยนัก แต่ถ้าเกิดขึ้นจะมีอาการรุนแรงมากถึงต้องผ่าตัด นั่นคือ การฉีกขาดของเยื่อหลอดอาหารตอนปลายต่อกระเพาะ ซึ่งเกิดจากการอาเจียนอย่างรุนแรง และอาจรู้สึกเจ็บบริเวณยอดอก หลังจากนั้นจะอาเจียนมีเลือดปนออกมาเรื่อยๆ และมักจะต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อให้เลือดและผ่าตัดเย็บรอยฉีกขาดของเยื่อบูดังกล่าว

2.2 ต่อลำไส้เล็กส่วนต้น เชื่อว่าแอลกอฮอล์สามารถทำให้เกิดการอักเสบของเยื่อบุลำไส้เล็กส่วนต้นจากการระคายเคืองของแอลกอฮอล์โดยตรง นอกจากนั้นยังทำให้ความดันของหลอดของท่อน้ำดีที่มาเปิดเข้าสู่ลำไส้เล็กส่วนต้นสูงขึ้น เป็นเหตุทำให้น้ำดีจากตับ และน้ำย่อยจากตับอ่อนออกมาช่วยในการย่อยอาหารได้ลำบาก ทำให้เกิดอาการท้องอืด ท้องเฟ้อหลังรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ต่อลำไส้เล็ก แอลกอฮอล์ทำให้มีผลต่อการดูดซึมอาหารลดลง

2.4 ต่อดับอ่อน แอลกอฮอล์มีผลทำให้น้ำย่อยของตับอ่อน และเอนไซม์ของตับอ่อนเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อเนื่องจากการกระตุ้นฮอร์โมนแกสตรินในกระเพาะ ทำให้มีกรดสูงขึ้นในกระเพาะมาก กระตุ้นฮอร์โมนซัลลินินในลำไส้และซัลลินินนี้ก็มากระตุ้นตับอ่อนให้หลั่งน้ำย่อยและเอนไซม์เพิ่มขึ้น ในขณะที่ความดันในตับอ่อนมีมากขึ้น ทำให้เกิดการอุดตันของท่อในตับอ่อน น้ำย่อยและเอนไซม์ซึ่งถูกกระตุ้นให้หลั่งมากขึ้นออกมาไม่ได้ก็เกิดย่อยตัวตับอ่อนเสียเอง ทำให้เกิดตับอ่อนอักเสบขึ้น อีกประการหนึ่งตัวแอลกอฮอล์เองมีพิษต่อเนื้อของตับอ่อนเองอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นแอลกอฮอล์สามารถทำให้เกิดพยาธิสภาพในตับอ่อนได้ 3 ชนิดด้วยกัน คือ

1. ตับอ่อนอักเสบชนิดเฉียบพลัน
2. ตับอ่อนอักเสบชนิดเรื้อรัง
3. ตับอ่อนอักเสบชนิดเรื้อรังชนิดมีหินปูนหรือนิวในตับอ่อน

ตับอ่อนอักเสบนี้มักจะเกิดในคนที่ดื่มสุราหนัก กินกับแก้มึ้มมากและกินเป็นพักๆ ไม่ใช่ดื่มติดกันทุกวัน แต่ในรายที่กินอาหารที่มีโปรตีนต่ำจะทำให้เป็นแบบอักเสบเรื้อรังและอาจมีนิวในตับอ่อนเกิดขึ้นได้ ในรายตับอ่อนอักเสบเฉียบพลัน อาการที่สำคัญ คือ อาจสังเกตได้ตั้งแต่แน่นท้อง ท้องอืด ท้องเฟ้อ อาหารไม่ย่อย แน่นหลังไปจนถึงปวดท้องบริเวณลิ้นปี่หรือระดับสะดือเป็นการปวดอย่างมาก ร้าวไปสันหลังในระดับเดียวกัน ท้องจะอืดมาก คลื่นไส้ อาเจียน ไข้ขึ้นสูง ซึ่งเป็นอาการที่รุนแรง และอาจทำให้ความดันโลหิตต่ำถึงช็อกและเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ สำหรับในรายที่เป็นตับอ่อนอักเสบเรื้อรังจะพบว่ามีอาการแบบอาหารไม่ย่อย ท้องอืด มีลมในท้องมาก ปวดท้อง อุจจาระวันละหลายครั้งหยาบเป็นมัน ผอมลง น้ำหนักลด ดีซ่าน มีอาการของเบาหวานร่วมด้วย เป็นต้น

2.5 ต่อดับ เนื่องจกตับเป็นแหล่งส้นดาบ (metabolism) ที่สำคัญของแอลกอฮอล์ ดังนั้นตับจึงเป็นอวัยวะที่ได้รับพิษของแอลกอฮอล์มากกว่าอวัยวะอื่นๆ พิษของแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดการคั่งของไขมันในตับ (fatty liver) ตับอักเสบเนื่องจากพิษสุรา (alcoholic hepatitis) และตับแข็ง (liver cirrhosis) ตามลำดับ

สำหรับผู้ที่ดื่มสุราหนัก และดื่มติดต่อกันถึงแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ก็อาจมีโทษต่อดับได้ทั้งสิ้น ถ้าช่วงสั้นก็อาจมีแต่ไขมันในเซลล์ของตับ แต่ถ้ากินติดต่อกันและนานก็อาจเป็นตับอักเสบหรือตับแข็ง ซึ่งผู้ที่ดื่มสุรามีโอกาสเป็นตับแข็งได้ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ถ้าดื่มประจำและนานพอ ได้เคยมีการทดลองในต่างประเทศ พบว่า การดื่มสุราติดต่อกันเพียง 2-3 วัน ก็สามารถทำให้มีไขมันในตับได้ เมื่อเซลล์ของตับมีไขมันเข้ามามากขึ้น จะทำให้เซลล์ตับนั้นตาย ถ้ามีหลายๆเซลล์ตายก็จะทำให้เป็นแผลเป็น มีพังผืดบางๆ เกิดขึ้นในบริเวณนั้น จะมีเม็ดเลือดขาวมาช่วยในการขจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไขมัน และถ้ามีปรากฏการณ์แบบนี้บ่อยๆก็จะมีพังผืดเกิดขึ้นมากขึ้นและทั่วไปในตับ บางรายอาจมีอาการอักเสบร่วมด้วย ทำให้มีการทำลายเซลล์ของตัวตับมากขึ้น ในที่สุดกลายเป็นตับแข็ง อาการที่พอสั่งเกตได้ว่ามีความผิดปกติต่อดับ คือ ท้องอืด อืดอืด อาหารไม่ย่อย เบื่ออาหารแบบเดียวกับกระเพาะอาหารอักเสบ บางรายมีอาการแน่น จุก เจ็บบริเวณชายโครงขวา มีก้อนใต้ชายโครงขวา ถ้าแพทย์ตรวจพบว่ามีตับโตขึ้นก็น่าจะวินิจฉัยได้ว่ามีไขมันในตับ

ในรายที่มีอาการตับอักเสบจากพิษสุราจะมีอาการรุนแรงกว่า คือ ไข้สูง ดีซ่าน เจ็บบริเวณใต้ชายโครงขวา คลื่นไส้ อาเจียน รับประทานอาหารไม่ได้ เบื่ออาหารมีตับโตอาจเสียชีวิตได้ในระยะนี้ ถ้ามีท้องอืดมาก แน่นท้อง ขาบวม อาเจียนเป็นเลือด ตับโต ม้ามโต แสดงว่าเป็นตับแข็งแล้ว ซึ่งเลือดจากส่วนล่างของร่างกายไม่สามารถผ่านตับเข้าสู่หัวใจได้ จึงทำให้เส้นเลือดดำของหลอดเลือดอาหารซึ่งเปราะบางมีอาการโป่งแตกได้ ซึ่งถ้ามีอาการฉีกขาดในสภาพนี้ จะทำให้ผู้ป่วยอาเจียนเป็นเลือดสีดำ และมีอันตรายสูง ถ้าหยุดดื่มอาจจะหายหรืออาการดีขึ้น

3. พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด

แอลกอฮอล์ทำให้เกิดภาวะโรคกล้ามเนื้อหัวใจ (alcohol heart failure) โดยจะทำให้กล้ามเนื้อหัวใจบวมโต การเต้นของหัวใจผิดปกติ เหนื่อยง่าย ใจสั่น อาจทำให้เกิดภาวะหัวใจวาย (congestive heart failure) เนื่องจากแอลกอฮอล์จะทำให้การสังเคราะห์ไขมันพวกไตรกลีเซอไรด์สูงและจะขัดขวางการสังเคราะห์โปรตีนของกล้ามเนื้อหัวใจทำให้สมรรถภาพการทำงานลดลง

โรคระบบหัวใจ และหลอดเลือดที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ อาจเกิดขึ้นได้จากการขาดอาหารและจากพิษของแอลกอฮอล์เอง หรือทั้งสองอย่างร่วมกัน แอลกอฮอล์ทำให้หลอดเลือดขยาย หน้าแดง รู้สึกอบอุ่น ทำให้ตับแข็ง ตายได้ ถ้าอยู่ในอากาศเย็นเนื่องจากร่างกายไม่สามารถปรับตัวเพื่อเก็บความร้อนได้ แอลกอฮอล์สามารถทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ ความผิดปกติอยู่ที่ membrane และการปฏิบัติงานของกล้ามเนื้อหัวใจเอง ทำให้มีการบีบของหัวใจลดลงและสารที่สำคัญ เช่น norepinephrine , Magnesium , Calcium , Ezymes ต่างๆ ที่ทำให้เกิดพลังในการบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจต่ำลงหมด นอกจากนั้นแอลกอฮอล์ยังทำให้ความดันเลือดเพิ่มขึ้น มีอัตราการเต้นของหัวใจเร็วขึ้น โรคหัวใจที่เกิดจากพิษสุรา (Alcoholic cardiomyopathy) นั้นเกิดในคนที่ดื่มสุราจัดเป็นเวลานาน อาการที่สำคัญ ได้แก่ หายใจลำบากและใจสั่น ไอ หัวใจโต บวม ถ้าสามารถหยุดดื่มได้ และให้การรักษาร่วมด้วยอาการจะดีขึ้นอย่างรวดเร็ว และหัวใจจะเล็กลง แต่ถ้ายังดื่มต่ออาการจะเพิ่มมากขึ้น หัวใจเต้นผิดปกติ และมีอาการโรคหัวใจวายนิดรักษาไม่หายขาด

4. พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบเมตาบอลิซึมและต่อมไร้ท่อ

แอลกอฮอล์ทำให้เกิดน้ำตาลในเลือดสูง หรืออาการเบาหวานได้ เนื่องจากมีการทำลายเซลล์ของตับอ่อน (เบต้าเซลล์) ที่ทำหน้าที่สร้างอินซูลินทำให้เกิดโรคเบาหวาน ในทางตรงกันข้าม แอลกอฮอล์ก็สามารถทำให้เกิดอาการน้ำตาลในเลือดต่ำได้ ทำให้ระดับของไกลโคเจนในตับต่ำ และการสกัดกั้นการสร้างน้ำตาลกลูโคสจากไกลโคเจน จนไม่สามารถผลิตน้ำตาลกลูโคสสู่กระแสเลือดได้เพียงพอ ทำให้เกิดอาการอ่อนเพลีย หิว เหงื่อออก เป็นลมและหมดสติได้ และอาจเป็นอันตรายจนถึงเสียชีวิตได้

แอลกอฮอล์สามารถทำให้มีข้ออักเสบชนิดหนึ่งเรียกว่า โรคเก๊า (Gout) ได้โดยเฉพาะในคนที่มีความผิดปกติของกรดยูริกในเลือดสูงกว่าปกติ แอลกอฮอล์ที่กินเข้าไปจะทำให้ร่างกายมีอาการคั่งของกรด โดยเฉพาะกรดแลคติกในเลือด และในเนื้อเยื่อ ทำให้กรดยูริกซึ่งอยู่สูงในกระแสเลือดจับง่ายทางไตได้น้อยลงและตกตะกอนในที่ต่างๆ เช่น ตามข้อทำให้ข้ออักเสบ บวมแดง และปวดมาก นอกจากนี้อาจจะตกตะกอนในไต ในท่อไต ถ้ามีการอุดตันในท่อไตจะทำให้มีอาการปวดเจ็บบริเวณบั้นเอวหรือปวดท้องอย่างมาก แล้วแต่ตำแหน่งของนิ่วที่ไปอุดตันว่าอยู่ที่ตำแหน่งไหนและอาจทำให้ไตอักเสบตามมา

2.5.2 ผลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อจิตใจ

จากการศึกษาฤทธิ์ของแอลกอฮอล์และปฏิกิริยาของจิตใจ พบว่า ในขนาดของแอลกอฮอล์ในเลือดน้อยๆ ทำให้ผู้ดื่มรู้สึกผ่อนคลาย ช่างพูด มีความสุข ตื่นเต้น เมื่อเพิ่มปริมาณมากขึ้นจะรู้สึกสับสน เข้าอารมณ์ โกรธง่าย และไม่มีความสุข และเมื่อเพิ่มมากขึ้นจะไม่รู้สึกตัวและผลของแอลกอฮอล์ต่ออารมณ์นั้นจะทำให้ขาดความยับยั้งในการพูด การแสดงออกของผู้ดื่มสุราจึงมักพูดจา ก้าวร้าว ไม่สุภาพ กล่าวเสียงมากขึ้น มีอารมณ์เคลิ้มฝันได้ ในผู้ที่ดื่มเล็กน้อยจะมีอารมณ์ขันมากกว่าผู้ที่ไม่ดื่ม ทำให้ผู้ที่ดื่มมีความรับผิดชอบต่อสาธารณชนน้อยลง ความรู้สึกอยาก แสดงออกในด้านพฤติกรรมทางเพศภายหลังการดื่มเพิ่มขึ้น แต่ในผู้ที่ดื่มสุรามาก จะทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง ส่วนผู้ที่ติดสุราจะมีความบกพร่องและไร้สมรรถภาพทางเพศ สุราเป็นสารเสพติด เมื่อดื่มติดต่อกันระดับหนึ่งจะเกิดการติดสุรา หรือเรียกว่า alcohol dependent ซึ่งไม่ใช่ปัญหาเฉพาะผู้ที่มีความเปราะบางต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิตเท่านั้นแต่ยังเกิดกับคนปกติที่ดื่มนานๆติดต่อกัน นอกจากนั้นยังทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตจากสุราที่มีความรุนแรงสูง และรักษาไม่ค่อยได้

ซึ่งฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดอาการทางจิตในลักษณะต่างๆดังนี้ คือ (กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล, 2542 : 28-30)

1. Acute intoxication

เป็นอาการเป็นพิษ อย่างเฉียบพลัน จากการดื่มสุราอยู่ในกลุ่มอาการทางสมอง ชนิดเฉียบพลัน ผู้ป่วยจะมีอาการเกิดขึ้นทันทีหลังจากดื่มสุรา คือ จะมีอาการหน้าแดง มึนงง ซึพจรเต้นเร็ว ม่านตาขยาย เดินโซเซ ไม่ตรงทาง พูดมากเสียงดัง อารมณ์สนุกสนาน รื่นเริงกว่าปกติ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ กระสับกระส่าย พูดไม่ชัด ไม่สามารถหยิบจับสิ่งของหรือเขียนหนังสือได้ เพราะกล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน

2. Pathologic intoxication (โรคแพ้พิษสุรา)

อาการเป็นพิษเนื่องจากพยาธิสภาพจะเกิดขึ้นกับบุคคลบางคนที่แพ้สุรา ผู้ป่วยจะมีอาการรุนแรงแม้จะดื่มสุราเพียงเล็กน้อยอาการเกิดขึ้นชัดเจนและเฉียบพลัน โดยมีอาการก้าวร้าวรุนแรง และเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ผู้ป่วยจะมีอาการรุนแรงสับสน สูญเสียเวลา สถานที่และบุคคล มีอาการประสาทหลอน หลงผิด ทำลายข้าวของ อาจทำร้ายคนอื่นได้ซึ่งจะมีอารมณ์โกรธแค้น วิตกกังวล และซึมเศร้า บางรายอาจทำร้ายตนเอง ความแปรปรวนเช่นนี้อาจเกิดเพียงช่วงสั้นๆหรือนานกว่านี้ก็ได้ เมื่อเกิดแล้วผู้ป่วยจะหลับเป็นระยะเวลานาน เมื่อตื่นขึ้นมาแล้วจะจำเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นไม่ได้ โรคนี้มักเกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่เป็นลมชัก หรือผู้ป่วยที่มีบุคลิกภาพบกพร่อง มีความโน้มเอียงจะเป็นโรคจิตง่ายอยู่แล้ว

3. Alcoholic paranoid (โรคหวาดระแวงเพราะพิษสุรา)

หมายถึง อาการระแวงที่เกิดขึ้นในพวกที่ดื่มสุราเรื้อรัง มักเป็นกับผู้ชาย เพราะการดื่มสุราเป็นประจำนานๆ ย่อมจะทำให้เกิดความวิตระแวง ระแวงว่าจะมีคนมาทำร้าย มีอาการหลงผิดเกี่ยวกับความอิจฉา ริษยา ความหึงหวง มีความระแวงสงสัยคู่ครองของตนเองมีความสัมพันธ์กับคนอื่น หรือมีผู้ ผู้ป่วยจะพยายามจับผิดและคอยติดตามคู่ครอง เพราะมีความระแวงสงสัย บางครั้งรุนแรงถึงขั้นฆาตกรรม พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็น homosexual ผู้ป่วยบางรายจะมีอาการประสาทหลอนหูแว่วได้ยินเสียงส่งให้ไปทำร้ายผู้อื่น ทำให้ผู้ป่วยทำไปโดยไม่รู้สึกรู้ตัว หรือมีเสียงบอกว่า จะมีคนมาทำร้ายตน ผู้ป่วยจะมีอาการหวาดกลัว หลบหนีตลอด หรือมีเสียงเรียกรบกวนทำให้ผู้ป่วยมีอาการกระสับกระส่าย กระวนกระวาย ไม่ยอมหลับนอน เป็นต้น

4. Alcoholic hallucinosis (โรคประสาทหลอนจากสุรา)

ผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังบางราย จะมีอาการประสาทหลอนเกิดขึ้นจากการดื่มสุรา ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยเฉียบพลัน หรือเกิดเรื้อรังอยู่เป็นประจำโดยที่ผู้ป่วยเหล่านี้ จะไม่มีอาการอย่างอื่นร่วมด้วย อาการประสาทหลอนอาจจะปรากฏออกมาทางหู (auditory illusion) หรือทางตา แต่ส่วนใหญ่ มักพบว่าเป็นการหลอนทางหูที่เรียกว่า หูแว่ว อาการหูแว่ว จะหายไปเมื่อเลิกดื่มสุรา และจะกลับไปเป็นอีกเมื่อกลับไปดื่มอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. Toxic psychosis or Delirium tremens (โรคคลั่งเพื่อ)

เป็นภาวะโรคจิตชนิดเฉียบพลัน มักจะเกิดขึ้นภายหลังการดื่มสุราจัด เป็นระยะเวลาสั้น มักพบหลังจากหยุดดื่มสุราทันที แต่ไม่ทุกรายไป พบได้น้อยมากในคนที่มียาอยู่ต่ำกว่า 30 ปี หรือในคนที่ไม่ดื่มสุราจัดเป็นเวลา 3 - 5 ปี มักจะเกิดกับผู้ป่วยที่ร่างกายขาดวิตามินบีคอมเพล็กซ์ อาการ delirium นี้ มักเกิดขึ้นประมาณวันที่ 7 - 10 หลังจากหยุดดื่มสุรา อาการอาจค่อยเป็นค่อยไปหรือเป็นทันที มีอาการวิตกกังวล กระสับกระส่าย เดินไปเดินมา ฝันร้าย ประสาทหลอนทางหู และทางตา ผู้ป่วยรู้สึกหวาดกลัว และทำอะไรไม่ได้ อาการจะเป็นมากตอนกลางคืน ทำให้นอนไม่หลับ และทำอะไรไม่ได้ ทางร่างกายจะพบว่าพูดลิ้นรัว ริมฝีปากสั่น มือสั่น

อาการ delirium จะเป็นอยู่ประมาณ 3 - 10 วัน บางรายอาจนานกว่านี้และจะทุเลาลงไป อัตราการตายต่ำ แต่พบว่าจะมีอาการทางจิตเนื่องจากสมองเสื่อมก่อนวัย ที่เรียกว่า Korsak of psychosis เรื้อรัง พบในผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังที่ขาดอาหารและวิตามิน โดยเฉพาะวิตามินบี 1 ทำให้มีการเคลื่อนไหวผิดปกติของลูกตา สมองเลอะเลือน ความจำเสื่อม ความรู้สึกตัวเสียไป การเดินจะเสียการทรงตัว การให้วิตามินบี 1 จะช่วยได้มาก

จากการศึกษาขององค์การอนามัยโรค พบว่า 1 ใน 3 ของผู้ป่วยสุขภาพจิตในแต่ละประเทศเป็นผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิตจากสุรา

2.6 แอลกอฮอล์กับอุบัติเหตุ

จากการรายงานสรุปงานวิจัยของ นายแพทย์พงษ์พิสุทธิ์ และคณะ สรุปความสัมพันธ์ของระดับแอลกอฮอล์กับโอกาสการเกิดอุบัติเหตุไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ความสัมพันธ์ของระดับแอลกอฮอล์กับโอกาสการเกิดอุบัติเหตุ

แอลกอฮอล์ในเลือด (กรัม / 100 ซี.ซี.)	สมรรถภาพในการขับรถ	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุ
0.02	มีผลเล็กน้อยเฉพาะบางคน	ใกล้เคียงกับคนที่ไม่ดื่มสุรา
0.05	มีผลทำให้ความสามารถในการขับรถลดลงเฉลี่ย 8 เปอร์เซ็นต์ เป็นระดับที่นักวิจัยทั่วไปยอมรับว่าการขับรถจะเป็นอันตรายกับคนใช้ถนน	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุเป็น 2 เท่าของคนที่ไม่ดื่มสุรา
0.08	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย ร้อยละ 12 มีผลต่อคนขับทุกคน และระดับนี้ใช้เป็นกฎหมายควบคุมในหลายประเทศ	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุเป็น 3 เท่า ของคนที่ไม่ดื่มสุรา
0.10	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย ร้อยละ 15 มีผลต่อคนขับรถทุกคนและการขับรถจะแย่ลงอย่างรวดเร็ว	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุเป็น 6 เท่า ของคนที่ไม่ดื่มสุรา
0.15	สมรรถภาพลดลงโดยเฉลี่ย ร้อยละ 33	โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุเป็น 40 เท่า ของคนที่ไม่ดื่มสุรา
มากกว่า 0.20	สมรรถภาพลดลงเป็นสัดส่วนกับระดับแอลกอฮอล์ในเลือด	ไม่สามารถวัดได้เนื่องจากควบคุมการทดลองไม่ได้ แต่โอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงมาก

ที่มา : อภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา 2537 : 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 แนวทางการควบคุมการดื่ม

ถ้าจำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรมีแนวทางที่ควบคุมการดื่ม ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการดื่มด้วยสาเหตุเพื่อลดความเครียด ความวิตกกังวล หรือการซึมเศร้า
2. ถ้ามีแผนว่าจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ในงานเลี้ยง งานสังสรรค์ ควรรับประทานอาหารไปก่อน หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พร้อมกับแก้มที่เป็นอาหารโปรตีน ประเภท เนื้อหมู ไก่ ซึ่งทำให้ การดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกายช้าลง ไม่ควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับแก้มที่มีรสเค็ม เพราะจะกระหายน้ำบ่อย ทำให้ยิ่งดื่มมากขึ้น
3. เครื่องดื่มที่ใช้ผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรเป็นเครื่องดื่มประเภทที่ไม่มีก๊าซคาร์บอนเนต เพราะก๊าซคาร์บอนเนตทำให้กลัมนีเอฮูรดบริเวณกระเพาะอาหาร และถ้าใส่เล็กน้อยแล้วดื่มแอลกอฮอล์จึงถูกส่งผ่านมาที่ตับได้เร็ว และถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกายเร็วขึ้นทำให้มึนเมาได้เร็วกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่มีก๊าซคาร์บอนเนตผสม
4. ขณะดื่ม หลีกเลี่ยงการเล่นเกมส์ การต่อรอง ที่ชักชวนให้มีการดื่มมากขึ้น
5. ควรดื่มอย่างช้าๆ เพราะการดื่มอย่างรวดเร็ว ปริมาณแอลกอฮอล์ที่มากขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลทำให้มีอาการมึนเมาเร็วขึ้น
6. วางแผนการดื่ม กำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ไว้ล่วงหน้า หยุดดื่มเมื่อดื่มได้ตามที่กำหนด กำหนดระยะเวลาในการดื่มให้สั้น และให้สิ้นสุดการดื่มให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้
7. เมื่อรู้สึกรมึนเมา อาการมึนเมา ควบคุมตนเองได้ลดลง ควรหยุดดื่มและนอนพัก ไม่ควรขับรถยนต์ขณะมีอาการมึนเมา มักจะทำให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้สูงกว่าปกติ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกิจ โปธิอาศน์ (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 411 คน เป็นวัยรุ่นชาย ร้อยละ 55.5 วัยรุ่นหญิง ร้อยละ 44.5 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ร้อยละ 2.7 ดื่มนานๆครั้ง ร้อยละ 46.7 และพบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ประเภทของการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย ทัศนคติ ค่านิยม การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยอื่น ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ดีที่สุด คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท รองลงมาคือ ทักษะคิดต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพศ และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ตามลำดับ

กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล (2542) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือนักเรียนอาชีวศึกษาชาย จำนวน 614 ราย คัดเลือกโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานครร้อยละ 66.8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีระดับการดื่มค่อนข้างสูงคือ ดื่มระดับมากร้อยละ 2 ดื่มระดับปานกลางถึงมากร้อยละ 34.4 ดื่มระดับปานกลางร้อยละ 30.5 ดื่มระดับน้อยร้อยละ 21.5 และดื่มเป็นครั้งคราวร้อยละ 11.7 นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 65.1 มีแนวโน้มที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นหรือดื่มไปในทางที่ผิด ช่วงอายุ 14-18 ปีมีการเริ่มต้นดื่มมากที่สุดคือร้อยละ 81.5 และจะดื่มมากขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการดื่มเพื่อสังสรรค์ทางสังคม เช่น มีกรดื่มเป็นกลุ่ม ดื่มตามคำชักชวนของเพื่อน และนิยมดื่มมากในโอกาสต่างๆ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสามารถทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 34 และความพึงพอใจราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปในทางที่ผิดได้ร้อยละ 20.3 นอกจากนี้พบว่าทักษะคิดและการรับรู้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และได้ให้ข้อเสนอการวิจัยครั้งต่อไป และข้อเสนอแนะต่อการจัดทำนโยบาย และแผนกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาให้เป็นรูปธรรมต่อไป

มาลินี คิวทอง (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 119 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 66.4 ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับนักเรียนที่ดื่มจะเริ่มดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระดับสูง ร้อยละ 48.7 โดยมีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะผู้ดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเวลานาน และพิชเฉียบพลันที่รุนแรง แต่ยังมีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผลที่เกิดกับทารก อวัยวะที่ทำหน้าที่เผาผลาญแอลกอฮอล์มากที่สุด และฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ นักเรียนมีทัศนคติในระดับสูง ร้อยละ 76.5 โดยเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง นำไปสู่อุบัติเหตุ และการทะเลาะวิวาท พ่อแม่เกือบทั้งหมดร้อยละ 91.6 ควบคุมการดื่มของนักเรียนในระดับสูง ซึ่งนักเรียนส่วนมากเห็นด้วยกับพ่อแม่ว่า การดื่มเป็นสิ่งไม่ดี การดื่มมีโทษ และไม่ชอบคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การดื่มทำให้ได้เพื่อนมาก ใครดื่มไม่เซข และการจะเป็นส่วนหนึ่งของเพื่อน ต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ นั้น พบว่า เพศ ความรู้ ทัศนคติ และอิทธิพลจากเพื่อนและสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีข้อเสนอแนะ ครู ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ต้องให้ความร่วมมือประสานงานกันให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง พร้อมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

จิราภรณ์ เทพหนู (2540) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพัทลุงจำนวน 1,261 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 15-22 ปี (เฉลี่ย 17.4 ปี) เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 486 คน (ร้อยละ 38.78 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) เป็นเพศชายร้อยละ 83.4 และเพศหญิงร้อยละ 16.6 ศึกษาความสัมพันธ์พบว่าเพศชายมีโอกาสเสี่ยงที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 13.03 เท่าของเพศหญิง และจากการศึกษาพบว่าเพศเป็นตัวแปรสำคัญในปัจจัยอื่นๆ ซึ่งเมื่อควบคุมปัจจัยเพศพบว่านักเรียนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 1.54 เท่าของนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า 18 ปี นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลาง มีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 9.85 , 2.30 เท่าของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 55.32 เท่าของนักเรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ นักเรียนที่เพื่อนมีอิทธิพลสูง และปานกลาง มีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 10.64 , 0.30 เท่าของนักเรียนที่เพื่อนมีอิทธิพลต่ำ

อภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา (2539) ได้ทำการสำรวจประชากรไทยที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เป็นรายงานการสำรวจครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 27,780 ครัวเรือนทั่วประเทศ โดยสรุปแล้วภาพรวมของอัตราส่วนของประชากรไทยที่ดื่มสุรา คือ ผู้ชายเป็นผู้ที่ดื่มสุรา มากกว่าผู้หญิง ประชากรเริ่มดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 15 -19 ปี แต่ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายแล้ว ผู้หญิงจะเริ่มดื่มครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป ส่วนสาเหตุของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเริ่มดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์นั้น ผู้หญิง และผู้ชายมีเหตุผลในการเริ่มดื่มสุราแตกต่างกัน ผู้หญิงส่วนมากให้เหตุผลว่าเริ่มดื่มเพื่อที่จะ “ เข้าสังคม ” ส่วนผู้ชายจะบอกว่าเริ่มดื่ม เพราะ “ เพื่อนชวน ” หรือดื่มตามเพื่อน ความถี่ในการดื่มพบว่าคนในเมืองที่ดื่มสุราจะมีอัตราส่วนของคน ที่ดื่มทุกวันมากกว่าคนในชนบท และที่น่าสังเกตคือ ผู้หญิงในเมืองมีอัตราส่วนคนที่ดื่มสุราทุกวัน มากกว่าผู้ชาย จากสถิติเรื่องการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ที่สำนักงานสถิติสำรวจนี้ชี้ให้เห็น ถึงปัญหาการดื่มสุราในปัจจุบันว่าผู้หญิงเริ่มดื่มสุรามากขึ้น และกลุ่มเด็กวัยรุ่นทั้งผู้ชายและผู้หญิง เริ่มมีค่านิยมว่าจะต้องสูบบุหรี่กินเหล้าเป็นเมื่อถึงวัยหนึ่ง ในขณะเดียวกัน ก็มีสถานที่ให้บริการสิ่ง เหล่านี้เกิดขึ้นมากมาย ถึงแม้ว่าจะมีการจำกัดอายุผู้ที่เข้าไปเที่ยวสถานเหล่านี้ แต่ในทางปฏิบัติ ไม่มีการตรวจจับหรือไม่มีความเข้มงวดที่เจ้าของกิจการจะปฏิบัติตามกฎหมายเลย

สายใจ พัวพันธ์ และคณะ (2538) รายงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดื่มสุราของ กลุ่มวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์และความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่น ต่อการดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดชนิดอื่นๆ โดยเก็บข้อมูลจาก กลุ่มวัยรุ่น ที่กำลังศึกษาใน สถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 500 คน จากผลการวิจัย ทำให้ทราบความแตกต่างเกี่ยวกับ ประสบการณ์การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดชนิดอื่นระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชายกับกลุ่มวัยรุ่นหญิง

1. กลุ่มวัยรุ่นมีความคิดเห็นว่าสิ่งที่กระทำได้ในการสังสรรค์ระหว่างเพื่อน คือ การสูบบุหรี่ มีร้อยละ 80.34 รองลงมาคือ การดื่มสุรา ร้อยละ 55.3
2. กลุ่มวัยรุ่นเคยลองดื่มสุราเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.4 โดยกลุ่มวัยรุ่นชาย มีพฤติกรรมดื่มสุราที่สูงกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิง กลุ่มวัยรุ่นชายเคยลองดื่มสุรา ร้อยละ 93.4 และกลุ่มวัยรุ่นหญิงเคยลองดื่มสุรา ร้อยละ 63.6 อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดชนิดอื่นๆ คือ 16.4 และบุคคลที่วัยรุ่นมักดื่มด้วยคือ เพื่อน มีจำนวนถึงร้อยละ 92.3 โดยใช้ร้านอาหารเป็นสถานที่ดื่มสุรา ร้อยละ 45.4 ที่หอพักเอกชนและเวลาว่างงาน ในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 20
3. กลุ่มวัยรุ่นชายลองดื่มสุรา เครื่องดื่มชูกำลัง และสูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิง
4. กลุ่มวัยรุ่นร้อยละ 86.9 มีความคิดเห็นว่าสถาบันการศึกษาควรจัดโปรแกรมเกี่ยวกับการป้องกันการดื่มสุราและการใช้สารเสพติดชนิดอื่น
5. ประสบการณ์ภายหลังการดื่มสุรา หรือการใช้สารเสพติดชนิดอื่น ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มวัยรุ่นชายมีประสบการณ์ประเภท ที่สร้างปัญหาไม่รุนแรง รุนแรงและที่กระทำผิดกฎระเบียบของสังคมมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สรุปได้ว่าสถาบันการศึกษาควรแสดงบทบาทในการชี้นำสังคมเพื่อหาแนวทางป้องกันมิให้กลุ่มวัยรุ่นหันไปพึ่งสุราและสารเสพติดชนิดอื่น โดยเฉพาะ ในกลุ่มวัยรุ่นผู้ชาย ส่วนในกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิง แม้จะมีจำนวนน้อยที่ดื่มสุรา แต่ก็ควรให้ความสนใจและตระหนักถึงปัญหาที่ตามมา โดยเฉพาะการถูกล่วงเกินทางเพศ อันจะนำไปสู่การติดเชื้อเอดส์และการตั้งครรภ์ได้

ศุรีย์ สถาพรนานนท์ (2529) ศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการค้ายตามกลุ่มอ้างอิง ในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนในกลุ่มนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปี 2528 ของโรงเรียน 12 แห่ง จำนวน 587 คน พบว่า ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการค้ายตามกลุ่มอ้างอิงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถทำนายความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 22.78 ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการค้ายตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสำคัญต่อความตั้งใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากกว่าเล็กน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการทำปัญหาพิเศษ

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เลือกหัวข้อเรื่องและประเด็นปัญหาเพื่อที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ที่ศึกษาและขอบเขตการศึกษา
2. ศึกษาปัญหาเพื่อที่จะค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จากเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ตั้งสมมติฐานของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
4. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่จะต้องนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สร้างแบบสอบถาม ทำการทดสอบแบบสอบถามและปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องเหมาะสม
6. เลือกกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาโดยทำการสุ่มตัวอย่างในรูปแบบที่มีความถูกต้องเหมาะสม
7. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา
8. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเข้ามาช่วยในการประมวลผลข้อมูล ซึ่ง จะทำการประมวลผลข้อมูลตามสมมติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้
9. แปลความหมาย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ข้อเสนอแนะ รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจะทำการสรุปผลตามสมมติฐานของการศึกษาที่ตั้งเอาไว้
10. จัดทำรูปแบบในการนำเสนอเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3.2 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงคณะวิทยาศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 1 - 4 ในหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 2,458 คน แบ่งตามเพศดังนี้

นักศึกษาเพศชาย 1,046 คน

นักศึกษาเพศหญิง 1,412 คน

(ที่มา : สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2547)

3.3 แผนแบบการสุ่มตัวอย่าง

เลือกใช้แผนแบบการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่ง นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามเพศแต่ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นภูมิไม่เท่ากันจึงทำการสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Sampling)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง สามารถหาขนาดตัวอย่างได้จากสูตร

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}{N^2 d^2 + \sum_{h=1}^L N_h S_h^2}$$

โดย

n ขนาดตัวอย่าง

N คือขนาดประชากรทั้งหมด

N_h คือขนาดประชากรทั้งหมดในแต่ละชั้นภูมิ

α คือระดับนัยสำคัญ

d คือระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้

S_h^2 คือความแปรปรวนภายในแต่ละชั้นภูมิซึ่งหาได้จากตัวอย่างในการทำ Pre-test คำนวณจากสูตรดังนี้

$$S_h^2 = \frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1}$$

โดย

v_h^2

คือความแปรปรวนของตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิคำนวณจากสูตร

$$v_h^2 = N \sum_{h=1}^L \frac{N_h S_h^2}{n N^2} - \sum_{h=1}^L \frac{N_h S_h^2}{N^2}$$

ผลการวิเคราะห์จาก Pre-test

ที่ $\alpha = 0.05$ ระดับความผิดพลาดที่จะยอมรับได้ (d) = 0.05
จากขนาดประชากร (N) เท่ากับ 2,458 คน ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 344 คน

ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิคำนวณได้จาก

$$n_h = \frac{N_h n}{N}$$

ซึ่งแสดงได้ดังนี้

นักศึกษาเพศชาย จำนวน 146 คน

นักศึกษาเพศหญิง จำนวน 198 คน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นดังแสดงในภาคผนวก โดยมีโครงสร้างดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราวัดเจตคติ สำหรับงานวิจัยนี้ได้ใช้มาตรวัดแบบลิเคอร์ต์ โดยกำหนดคำตอบเป็น 5 คำตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนตัวแปรเกี่ยวกับความคิดเห็นเป็นแก้อัศจรรย์จะยึดเนื้อความของข้อความเป็นหลัก โดย ถ้าข้อความใดมีลักษณะบวก ก็ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น	5
เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น	4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเป็น	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น	1

แต่ถ้า ข้อความใดมีลักษณะเป็นลบ ก็จะทำให้คะแนนกลับกันเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น	1
เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเป็น	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น	5

3.5 การหาความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

การทำ Pre-test โดยการนำแบบสอบถามไปแจกให้นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 50 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ แล้วนำผลที่ได้ จากตัวอย่างจำนวน 50 ชุด นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามได้ดังนี้

3.5.1 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ดังสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

α = ค่าความเชื่อมั่น

k = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลการวิเคราะห์จากการทำ Pre-test

คำนวณค่า α ได้เท่ากับ 0.861 หมายความว่า ถ้านำแบบสอบถามชุดนี้ไปวัดซ้ำอีกครั้งจะให้ผลเหมือนเดิม 86.10 เปอร์เซ็นต์

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - Test of homogeneity of Proportions)

ขั้นตอนในการทดสอบสมมติฐาน

1. ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ไม่มีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของลักษณะย่อย

H_1 : มีความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของลักษณะย่อย

2. กำหนดระดับนัยสำคัญ (α)

เปิดตาราง $\chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$ เมื่อ r คือ จำนวนแถวนอน

c คือ จำนวนแถวตั้ง

$(r-1)(c-1)$ คือ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ df.

3. อาณาเขตวิกฤต คือ $\chi^2_{cal} > \chi^2_{\alpha, (r-1)(c-1)}$

4. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ

$$\chi^2_{cal} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \quad \text{เมื่อ } df > 1$$

$$\text{หรือ } \chi^2_{cal} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij} - 0.5)^2}{E_{ij}} \quad \text{เมื่อ } df = 1$$

O_{ij} = ความถี่ของค่าสังเกตที่ได้จากแถวนอนที่ i แถวแนวตั้งที่ j

E_{ij} = ความถี่ของค่าคาดหวังที่ได้จากแถวนอนที่ i แถวแนวตั้งที่ j

$$E_{ij} = \frac{\sum r_i \sum c_j}{n}$$

$\sum r_i$ คือ ผลบวกของแถวนอนที่ i

$\sum c_j$ คือ ผลบวกของแถวตั้งที่ j

n คือ ความถี่ทั้งหมด

5. สรุปผลถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มากกว่าค่า χ^2 ที่ได้จากการเปิดตารางที่ $df=(r-1)(c-1)$ และ ระดับนัยสำคัญ α จะทำการปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือเมื่อกำหนด $\alpha = 0.05$ ถ้า p-value ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.025 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก

การทดสอบ χ^2 ใช้ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนในลักษณะย่อยต่าง ๆ ระหว่างสองตัวแปร โดยทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของเพศกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ สมมติฐานคือ

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

กรณีค่าความถี่คาดหวังในแต่ละช่วงหรือในแต่ละกลุ่มหรือในแต่ละเซลล์มีความถี่ต่ำกว่า 5 และมากกว่า 20 เปอร์เซนต์ จะทำการแก้ไขโดยรวมกลุ่มที่อยู่ใกล้กันเพื่อให้ค่าความถี่คาดหวังมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 โดยในการรวมจะต้องไม่เสียความหมายของกลุ่ม

3.6.2 สถิติพรรณนา

ก. ค่าร้อยละ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 และ 2 เก็บข้อมูลส่วนตัว พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ค่าร้อยละที่แสดงในตารางคำนวณจากจำนวนคนที่เลือกตอบข้อนั้น ๆ หารด้วยจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วคูณด้วยร้อยดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคนที่เลือกตอบข้อนั้น ๆ}}{\text{จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง}} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากขนาดตัวอย่าง 344 ชุด แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ได้ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

4.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

4.4 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

4.5 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของนักศึกษา

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	146	42.44
หญิง	198	57.56
รวม	344	100

จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม แสดงในตารางที่ 4.1.1 พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 42.44 และเพศหญิง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 57.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ดัดและไม่ได้ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศของนักศึกษา

การดัด	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดัด	124	84.93	122	61.62
ไม่ได้ดัด	22	15.07	76	38.38
รวม	146	100	198	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ดัด และไม่ได้ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ที่ตอบแบบสอบถาม แสดงในตารางที่ 4.1.2 พบว่า นักศึกษาเพศชายที่ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 84.93 และนักศึกษาเพศหญิงที่ตอบแบบสอบถามที่ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.62 ส่วนนักศึกษาเพศชายที่ตอบแบบสอบถามที่ไม่ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.07 และนักศึกษาเพศหญิงที่ตอบแบบสอบถามที่ไม่ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.38

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ตารางที่ 4.2.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่เลือกตอบในแต่ละพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ปัจจัยที่ทำให้ดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากรทดลอง	88	35.77
2. ชอบรสชาติ	60	24.39
3. รุ่นพี่บังคับ	26	10.57
4. ตามเพื่อน	112	45.53
5. อยากรลองของใหม่ตามโฆษณา	38	15.45
6. ตามอย่างผู้ใหญ่	4	1.60
7. เพื่อคลายเครียด	81	32.93
8. เพื่อแก้เหงา	31	12.60
9. เพื่อความสนุกสนาน	173	70.33
10. เพื่อความโก้เก๋	6	2.44
11. อื่น ๆ	11	4.47

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่เลือกตอบในแต่ละปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยนักศึกษาแต่ละคน สามารถตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย แสดงในตารางที่ 4.2.1 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ เพื่อความสนุกสนาน มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 70.33 รองลงมาคือ ดื่มตามเพื่อน มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.53 ดื่มเพราะอยากรทดลอง มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.77 และดื่มเพื่อคลายเครียดมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ประเภทของเครื่องดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. บรันดี/รัม/วิสกี้/ชิน/วอดก้า	76	30.89
2. แชมเปญ/เบียร์/ไวน์	105	42.68
3. สุราคอกเทลต่าง ๆ	55	22.36
4. สุราน้ำขาว	6	2.44
5. อื่น ๆ	4	1.63
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรื่องประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แสดงในตารางที่ 4.2.2 พบว่า ประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ดื่มมากที่สุดคือ เครื่องดื่มประเภทแชมเปญ/เบียร์/ไวน์ มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42.68 รองลงมาคือ เครื่องดื่มประเภทบรันดี/รัม/วิสกี้/ชิน/วอดก้า มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.89 และเครื่องดื่มประเภทสุราคอกเทลต่างๆ มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.36

ตารางที่ 4.2.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

โอกาสที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
1. รับประทานอาหาร	24	9.76
2. สดขำ	53	21.54
3. วันหยุด	35	14.23
4. เทศกาลที่ทางสถาบันหรือชมรมจัดขึ้น	22	8.94
5. ทุกโอกาส	78	31.71
6. อื่น ๆ	34	13.82
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แสดงในตารางที่ 4.2.3 พบว่า โอกาสที่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ ดื่มทุกโอกาส มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.71 รองลงมาคือ ดื่มช่วงสดขำมีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.54 และดื่มช่วงวันหยุด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.23

ตารางที่ 4.2.4 จำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรืองปริมาณเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ที่ดื่มต่อครั้ง

ปริมาณที่ดื่มต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 3 แก้ว	68	27.64
2. 3-6 แก้ว	64	26.02
3. 7-10 แก้ว	45	18.29
4. มากกว่า 10 แก้ว	69	28.05
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรืองปริมาณที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้ง แสดงในตารางที่ 4.2.4 พบว่า ปริมาณที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้งของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มมากที่สุดคือ ดื่มมากกว่า 10 แก้ว มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.05 รองลงมาคือ ดื่มน้อยกว่า 3 แก้ว มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.64 และดื่ม 3-6 แก้ว มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.02

ตารางที่ 4.2.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องอาการเมื่อขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

อาการเมื่อขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีความวิตก รู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว รู้สึกว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่น	18	7.32
2. ทักษะการทำงานลดลง มือสั่นเล็กน้อย ร่วมกับความรู้สึกกลัวเร็ว	16	6.51
3. การเห็น การพูด ความสามารถในการขึ้นและการเดินลดลง	111	45.12
4. มีปัญหาการขึ้น ต้องการความช่วยเหลือในการเดิน	14	5.69
5. หมดสติ	8	3.25
6. อื่นๆ	79	32.11
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องอาการเมื่อขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จากตารางที่ 4.2.5 พบว่า อาการที่เกิดขึ้นมากที่สุดเมื่อขี่มoped ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์คือ การเห็น การพูดความสามารถในการขึ้นและการเดินลดลง มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.12 รองลงมาคือ มีอาการอื่นๆ มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.11 และไม่มี ความวิตก รู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว รู้สึกว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่น มีจำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.32

ตารางที่ 4.2.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรื่องสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
1. บ้าน	40	16.26
2. หอพัก/บ้านเช่า	93	37.80
3. ร้านอาหาร/ผับ	101	41.06
4. ชมรมต่างๆ	6	2.44
5. อื่นๆ	6	2.44
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรื่องสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แสดงในตารางที่ 4.2.6 พบว่า สถานที่ที่ที่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากที่สุดคือ ที่ร้านอาหาร/ผับ มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 41.06 รองลงมาคือ ที่หอพัก/บ้านเช่า มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 และที่บ้าน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.26

ตารางที่ 4.2.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว

สถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
1. กลับบ้าน/กลับหอ	197	80.08
2. ไปค้างกับเพื่อน	26	10.57
3. ไปค้างกับแฟน	1	0.41
4. ไปเที่ยวต่อ	7	2.84
5. อื่น ๆ	15	6.10
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว แสดงในตารางที่ 4.2.7 พบว่า สถานที่ที่ไปต่อมากที่สุดหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้วของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์คือ กลับบ้าน/กลับหอ มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 80.08 รองลงมาคือ ไปค้างกับเพื่อนมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.57

ตารางที่ 4.2.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว

วิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
1. ขับรถไปเอง	25	10.16
2. ให้รถที่บ้านมารับ	10	4.07
3. นั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน	83	33.74
4. นั่งรถไปกับเพื่อนที่ไม่ได้ดื่ม	60	24.39
5. อื่น ๆ	68	27.64
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เรื่องวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว แสดงในตารางที่ 4.2.8 พบว่า วิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วที่มากที่สุดของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คือ นั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.74 รองลงมาคือ อื่น ๆ เช่นนั่งรถแท็กซี่ หรือเดินกลับ มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.64 และนั่งรถไปกับเพื่อนที่ไม่ได้ดื่ม มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39

ตารางที่ 4.2.9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องการประสบอุบัติเหตุ

การประสบอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
1. เคย	10	4.07
2. ไม่เคย	236	95.93
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ที่ตอบแบบสอบถามเคยและไม่เคยประสบอุบัติเหตุ แสดงในตารางที่ 4.2.9 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุมีจำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 95.93 และเคยประสบอุบัติเหตุ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.07

ตารางที่ 4.2.10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์จำแนกตามพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เรื่องการทะเลาะวิวาท

การทะเลาะวิวาท	จำนวน	ร้อยละ
1. เคย	24	9.76
2. ไม่เคย	222	90.24
รวม	246	100

จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ที่ตอบแบบสอบถามเคยและไม่เคยเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท แสดงในตารางที่ 4.2.10 พบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไม่เคยทะเลาะวิวาทมีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 90.24 และเคยทะเลาะวิวาท มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76

4.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ตารางที่ 4.3.1 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระดับความ คิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	รวม
1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง	70 (28.5)	149 (60.6)	19 (7.7)	6 (2.4)	2 (0.8)	246 (100)
2. การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย	79 (32.1)	123 (50.0)	32 (13.0)	10 (4.1)	2 (0.8)	246 (100)
3. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน	64 (26.0)	80 (32.5)	54 (22.0)	38 (15.4)	10 (4.1)	246 (100)
4. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำ ให้ขาดสติ	47 (19.1)	83 (33.7)	78 (31.7)	28 (11.4)	10 (4.1)	246 (100)
5. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท	43 (17.5)	95 (38.6)	71 (28.9)	32 (13.0)	5 (2.0)	246 (100)
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด	37 (15.0)	100 (40.7)	76 (30.9)	27 (11.0)	6 (2.4)	246 (100)
7. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋	12 (4.9)	13 (5.3)	56 (22.8)	113 (45.9)	52 (21.1)	246 (100)
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ	10 (4.1)	55 (22.3)	74 (30.1)	78 (31.7)	29 (11.8)	246 (100)
9. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อน ได้ง่าย	29 (11.8)	96 (39.0)	63 (25.6)	44 (17.9)	14 (5.7)	246 (100)
10. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	36 (14.6)	124 (50.4)	49 (19.9)	27 (11.0)	10 (4.1)	246 (100)

จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แสดงในตารางที่ 4.3.1 ได้ผลดังนี้

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำลายสุขภาพตัวเอง นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง มีจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5

ในความคิดเห็น เรื่องการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่ม เป็นการฟุ่มเฟือย นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย มีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำ ทำให้เสียการเรียน นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาทมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ช่วยผ่อนคลายความเครียด นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้รู้สึกโก้เก๋ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ช่วยเพิ่มความมั่นใจ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่าย นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่าย มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9

ตารางที่ 4.3.2 จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระดับความ คิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง	48 (49.0)	44 (44.9)	5 (5.1)	0 (0)	1 (1.0)	98 (100)
2. การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย	49 (50.0)	41 (41.9)	6 (6.1)	1 (1.0)	1 (1.0)	98 (100)
3. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน	32 (32.6)	39 (39.8)	24 (24.5)	3 (3.1)	0 (0)	98 (100)
4. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำ ให้ขาดสติ	46 (46.9)	33 (33.7)	18 (18.4)	1 (1.0)	0 (0)	98 (100)
5. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท	37 (37.8)	45 (45.9)	11 (11.2)	5 (5.1)	0 (0)	98 (100)
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด	4 (4.1)	19 (19.4)	35 (35.7)	23 (23.5)	17 (17.3)	98 (100)
7. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋	3 (3.1)	5 (5.1)	14 (14.3)	33 (33.7)	43 (43.8)	98 (100)
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ	2 (2.1)	14 (14.3)	26 (26.5)	30 (30.6)	26 (26.5)	98 (100)
9. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อน ได้ง่าย	1 (1.0)	26 (26.5)	28 (28.6)	21 (21.4)	22 (22.5)	98 (100)
10. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	4 (4.1)	28 (28.6)	27 (27.5)	19 (19.4)	20 (20.4)	98 (100)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนและร้อยละของระดับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แสดงในตารางที่ 4.3.2 ได้ผลดังนี้ ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นเห็นด้วย มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9

ในความคิดเห็นเรื่องการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่ม เป็นการพุ่มเฟิย นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการพุ่มเฟิย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นเห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นประจำทำให้เสียการเรียน นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นเห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8

ในความคิดเห็นเรื่องว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ช่วยผ่อนคลายความเครียด นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ไม่เห็นใจว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาไม่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้รู้สึกโก้เก๋ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ช่วยเพิ่มความมั่นใจ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเท่ากันคือ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ในความคิดเห็นเรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่าย นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่ไม่เห็นใจว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่าย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา มีความคิดเห็นเห็นด้วย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ในความคิดเห็น เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา มีความคิดเห็นไม่แน่ใจ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

4.4 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สมมติฐานวิจัย

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.1 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกและไม่เลือกปัจจัยที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2

ปัจจัยที่ทำให้ดื่ม	เพศ	ไม่เลือก	เลือก	รวม	χ^2	p-value
1. อยากทดลอง	ชาย	93 (75.0)	31 (25.0)	124 (100)	12.628	0.000 **
	หญิง	65 (53.28)	57 (46.72)	122 (100)		
2. ชอบในรสชาติ	ชาย	94 (75.81)	30 (24.19)	124 (100)	0.005	0.942
	หญิง	92 (75.41)	30 (24.59)	122 (100)		
3. รุ่นพี่บังคับ	ชาย	101 (81.45)	23 (18.55)	124 (100)	16.842	0.000 **
	หญิง	119 (97.54)	3 (2.46)	122 (100)		
4. ตามเพื่อน	ชาย	55 (44.35)	69 (55.65)	124 (100)	10.319	0.001 **
	หญิง	79 (64.75)	43 (35.25)	122 (100)		
5. อยากลองของใหม่ตามโฆษณา	ชาย	104 (83.87)	20 (16.13)	124 (100)	0.089	0.765
	หญิง	104 (85.25)	18 (14.75)	122 (100)		
6. ตามอย่างผู้ใหญ่	ชาย	120 (96.77)	4 (3.23)	124 (100)	4.001	0.045 *
	หญิง	122 (100.0)	0 (0)	122 (100)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.1 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้ดื่ม	เพศ	ไม่เลือก	เลือก	รวม	χ^2	p-value
7. เพื่อคลายเครียด	ชาย	72 (58.06)	52 (41.94)	124 (100)	9.188	0.002 **
	หญิง	93 (76.23)	29 (23.77)	122 (100)		
8. เพื่อแก้เหงา	ชาย	102 (82.26)	22 (17.74)	124 (100)	5.999	0.014 *
	หญิง	113 (92.62)	9 (7.38)	122 (100)		
9. เพื่อความสนุกสนาน	ชาย	37 (29.84)	87 (70.16)	124 (100)	0.003	0.955
	หญิง	36 (29.51)	86 (70.49)	122 (100)		
10. เพื่อความโก้เก๋	ชาย	119 (95.97)	5 (4.03)	124 (100)	2.667	0.102
	หญิง	121 (99.18)	1 (0.82)	122 (100)		
11. อื่น ๆ	ชาย	119 (95.97)	5 (4.03)	124 (100)	0.113	0.737
	หญิง	116 (95.08)	6 (4.92)	122 (100)		

หมายเหตุ * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.05

** ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.01

จากผลการทดสอบสัดส่วนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกและไม่เลือกปัจจัยที่ทำให้ดื่มในตารางที่ 4.4.1 ได้ผลดังนี้ ปัจจัยที่ทำให้ดื่มอยากทดลอง มีค่า χ^2 เท่ากับ 12.628 ที่ $df=1$

ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะอยากทดลองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายและเพศหญิงเลือกตอบร้อยละ 25.0 และร้อยละ 46.72

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มชอบในรสชาติ มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.005 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.942$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะชอบในรสชาติ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มรุ่นที่บังคับ มีค่า χ^2 เท่ากับ 16.842 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะรุ่นที่บังคับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายและเพศหญิงเลือกตอบร้อยละ 18.55 และร้อยละ 2.46

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มตามเพื่อน/เพื่อนชวน มีค่า χ^2 เท่ากับ 10.319 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.001$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะตามเพื่อน/เพื่อนชวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายและเพศหญิงเลือกตอบร้อยละ 55.65 และร้อยละ 35.25

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มอยากลองของใหม่ตามโฆษณา มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.089 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.765$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะอยากลองของใหม่ตามโฆษณาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มตามอย่างผู้ใหญ่/ดารา มีค่า χ^2 เท่ากับ 4.001 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.045$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะตามอย่างผู้ใหญ่/ดารา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายเลือกตอบร้อยละ 3.23 และเพศหญิงไม่เลือกเลย

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มเพื่อคลายเครียด มีค่า χ^2 เท่ากับ 9.188 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.002$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพื่อคลายเครียดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายและเพศหญิงเลือกตอบร้อยละ 41.94 และร้อยละ 23.77

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มเพื่อแก้เหงา มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.999 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.014$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพื่อแก้เหงาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายและเพศหญิงเลือกตอบร้อยละ 17.74 และร้อยละ 7.38

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มเพื่อความสุขสนาน มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.003 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.955$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพื่อความสุขสนาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มเพื่อความโก้เก๋ มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.667 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.102$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพื่อความโก้เก๋ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ปัจจัยที่ทำให้ดื่มอื่นๆ มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.113 ที่ $df=1$ ที่ $p\text{-value} = 0.737$ จะได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะปัจจัยอื่นๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.2 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ

เพศ	ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม				รวม
	บรันดี/รัม/ วิสกี้/อิน/ วอดก้า	แชมเปญ/ เบียร์/ไวน์	สุราคอก เทลต่างๆ	อื่นๆและ สุรา	
ชาย	47 (37.90)	50 (40.32)	18 (14.52)	9 (7.26)	124 (100)
หญิง	29 (23.77)	55 (45.08)	37 (30.33)	1 (0.82)	122 (100)
รวม	76	105	55	10	246

$$\chi^2 = 17.450 \quad df = 3 \quad p\text{-value} = 0.001$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่า $\chi^2 = 17.450$ ที่ $df = 3$ ที่ $p\text{-value} = 0.001$ จะเห็นได้ว่าค่าที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ ประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงเลือกดื่ม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 40.32 เลือกดื่มแชมเปญ/เบียร์/ไวน์ ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 45.08 เลือกดื่มแชมเปญ/เบียร์/ไวน์

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละโอกาสของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละโอกาสของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.3 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกโอกาสที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

เพศ	ช่วงเวลาที่ยืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						รวม
	รับน้ำอง	สอบเสร็จ	วันหยุด	ขึ้น	ทุกโอกาส	อื่น ๆ	
ชาย	13 (10.48)	22 (17.74)	15 (12.10)	8 (6.45)	56 (45.16)	10 (8.07)	124 (100)
หญิง	11 (9.02)	31 (25.41)	20 (16.39)	14 (11.48)	22 (18.03)	24 (19.67)	122 (100)
รวม	24	53	35	22	78	34	246

$$\chi^2 = 24.616 \quad df = 5 \quad p\text{-value} = 0.000$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่า $\chi^2 = 24.616$ ที่ $df = 5$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ โอกาสของการเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงเลือกดื่มแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 45.16 เลือกดื่มในทุกโอกาส ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 25.41 เลือกดื่มในช่วงสอบเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละปริมาณของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละปริมาณของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.4 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกปริมาณที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้ง

เพศ	ปริมาณที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 3 แก้ว	3 - 6 แก้ว	7 - 10 แก้ว	มากกว่า 10 แก้ว	
ชาย	14 (11.29)	30 (24.19)	30 (24.19)	50 (40.33)	124 (100)
หญิง	54 (44.26)	34 (27.87)	15 (12.30)	19 (15.57)	122 (100)
รวม	68	64	45	69	246

$$\chi^2 = 42.694 \quad df = 3 \quad p\text{-value} = 0.000$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่า $\chi^2 = 42.694$ ที่ $df = 3$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ ปริมาณของการเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงดื่มแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 40.33 เลือกดื่มในปริมาณมากกว่า 10 แก้วต่อครั้ง ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 44.26 เลือกดื่มในปริมาณน้อยกว่า 3 แก้วต่อครั้ง

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละอาการเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละอาการเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.5 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่มีอาการต่าง ๆ เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

เพศ	อาการเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						รวม
	ไม่มีความวิตกรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว รู้สึกว่าตนเอง	ทักษะการทำงานลดลง มีอาการมือสั่นเล็กน้อย ร่วมกับความรู้สึกก้าวร้าว	การเห็น, การพูด ความสามารถในการขึ้น การเดินลดลง	มีปัญหาการขึ้น ต้องการความช่วยเหลือในการเดิน	หมดสติ	อื่นๆ	
ชาย	10 (8.06)	8 (6.45)	65 (52.42)	3 (2.42)	7 (5.65)	31 (25.0)	124 (100)
หญิง	8 (6.56)	8 (6.56)	46 (37.70)	11 (9.02)	1 (0.82)	48 (39.34)	122 (100)
รวม	18	16	111	14	8	79	246

$$\chi^2 = 16.189 \quad df = 5 \quad p\text{-value} = 0.006$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ได้ค่า $\chi^2 = 16.189$ ที่ $df = 5$ ที่ $p\text{-value} = 0.006$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ อาการเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงที่ดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 52.42 มีอาการการเห็น การพูด ความสามารถในการขึ้นการเดินลดลง ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 39.34 มีอาการอื่น ๆ

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.6 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

เพศ	สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				รวม
	บ้าน	หอพัก / บ้านเช่า	ร้านอาหาร / ผับ	อื่นๆ	
ชาย	13 (10.48)	56 (45.16)	48 (38.71)	7 (5.65)	124 (100)
หญิง	27 (22.13)	37 (30.33)	53 (43.44)	5 (4.10)	122 (100)
รวม	40	93	101	12	246

$$\chi^2 = 9.347 \quad df = 3 \quad p\text{-value} = 0.025$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่า $\chi^2 = 9.347$ ที่ $df = 3$ ที่ $p\text{-value} = 0.025$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงไปดื่มแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ร้อยละ 45.16 เลือกดื่มที่หอพัก/บ้านเช่า ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 43.44 เลือกดื่มที่ร้านอาหาร/ผับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.7 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

เพศ	สถานที่ที่ไปหลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			รวม
	กลับบ้าน / กลับหอ	ไปข้างกับเพื่อน	อื่นๆ	
ชาย	94 (75.81)	16 (12.90)	14 (11.29)	124 (100)
หญิง	103 (84.42)	10 (8.20)	9 (7.38)	122 (100)
รวม	197	26	23	246

$$\chi^2 = 2.867 \quad df = 2 \quad p\text{-value} = 0.239$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่า $\chi^2 = 2.867$ ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value} = 0.239$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 นั่นคือ สถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงที่ดื่มไปไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการเลือกตอบในแต่ละวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.8 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เลือกวิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

เพศ	วิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					รวม
	ขับรถไปเอง	ให้รถที่บ้านมารับ	นั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน	นั่งรถไปกับเพื่อนที่ไม่ได้ดื่ม	อื่นๆ	
ชาย	16 (12.90)	3 (2.42)	37 (29.84)	37 (29.84)	31 (25.0)	124 (100)
หญิง	9 (7.38)	7 (5.74)	46 (37.70)	23 (18.85)	37 (30.33)	122 (100)
รวม	25	10	83	60	68	246

$$\chi^2 = 8.316 \quad df = 4 \quad p\text{-value} = 0.081$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ได้ค่า $\chi^2 = 8.316$ ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.081$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 นั่นคือ วิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่เพศชายและเพศหญิงที่ดื่ม ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการประสบอุบัติเหตุหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการประสบอุบัติเหตุหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.9 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เคยและไม่เคยประสบอุบัติเหตุ

เพศ	การเกิดอุบัติเหตุ		รวม
	เคย	ไม่เคย	
ชาย	5 (4.03)	119 (95.97)	124 (100)
หญิง	5 (4.10)	117 (95.90)	122 (100)
รวม	10	236	246

$$\chi^2 = 0.001 \quad df = 1 \quad p\text{-value} = 0.979$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ได้ค่าจากค่า $\chi^2 = 0.001$ ที่ $df = 1$ ที่ $p\text{-value} = 0.979$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 นั่นคือ การประสบอุบัติเหตุหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่ม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของการทะเลาะวิวาทหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของการทะเลาะวิวาทหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.10 จำนวนร้อยละและผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เคยและไม่เคยทะเลาะวิวาท

เพศ	การทะเลาะวิวาท		รวม
	เคย	ไม่เคย	
ชาย	19 (15.32)	105 (84.68)	124 (100)
หญิง	5 (4.10)	117 (95.90)	122 (100)
รวม	24	222	246

$$\chi^2 = 8.800 \quad df = 1 \quad p\text{-value} = 0.003$$

จากผลการทดสอบสัดส่วนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ได้ค่าจากค่า $\chi^2 = 8.800$ ที่ $df = 1$ ที่ $p\text{-value} = 0.003$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือ การทะเลาะวิวาทหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายร้อยละ 15.32 เคยเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท ในขณะที่เพศหญิงมีเพียงร้อยละ 4.10 เคยเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท

4.5 ผลการทดสอบสัดส่วนระหว่างเพศกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สมมติฐานวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 1

H_0 : สัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ดื่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานจะทำการทดสอบความคิดเห็นรายข้อ

ตารางที่ 4.5.1 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ดืมเครื่องดืม แอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2

ระดับความคิดเห็น	เพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	p-value
1. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพ ตัวเอง	ชาย	42	66	11	3	2	5.650	0.059
	หญิง	28	83	8	3	0		
2. การซื้อเครื่องดืมที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดืม เป็นการฟุ่มเฟือย	ชาย	45	57	16	4	2	2.174	0.537
	หญิง	34	66	16	6	0		
3. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำ ให้เสียการเรียน	ชาย	29	31	32	25	7	11.838	0.019 *
	หญิง	35	49	22	13	3		
4. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ในปริมาณ มากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ	ชาย	17	34	44	22	7	18.316	0.001 **
	หญิง	30	49	34	6	3		
5. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์นำไปสู่การ ทะเลาะวิวาท	ชาย	16	40	43	20	5	15.336	0.004 **
	หญิง	27	55	28	12	0		
6. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลาย ความเครียด	ชาย	23	50	38	11	2	3.766	0.439
	หญิง	14	50	38	16	4		
7. การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋	ชาย	6	8	28	55	27	0.833	0.934
	หญิง	6	5	28	58	25		

ตารางที่ 4.5.1 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น	เพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	p-value
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วย เพิ่มความมั่นใจ	ชาย	5	30	43	32	14	4.932	0.294
	หญิง	5	25	31	46	15		
9. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำ ให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย	ชาย	19	52	32	15	6	8.200	0.085
	หญิง	10	44	31	29	8		
10. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็น เรื่องปกติของวัยรุ่น	ชาย	21	62	26	10	5	2.982	0.561
	หญิง	15	62	23	17	5		

หมายเหตุ

* ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.05 ** ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.01

ผลการทดสอบของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในตารางที่ 4.5.1 ได้ผลดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.650 ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value} = 0.059$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเองไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.174 ที่ $df = 3$ ที่ $p\text{-value} = 0.537$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียนมีค่า χ^2 เท่ากับ 11.838 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.019$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่า การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติมีค่า χ^2 เท่ากับ 18.316 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.001$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาทมีค่า χ^2 เท่ากับ 15.336 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.004$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยเพศชายส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียดมีค่า χ^2 เท่ากับ 3.766 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.439$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.833 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.934$ จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกไอก็ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจมีค่า χ^2 เท่ากับ 4.932 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.294 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่ายมีค่า χ^2 เท่ากับ 8.200 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.085 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่ายไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นมีค่า χ^2 เท่ากับ 2.982 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.561 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐานวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

สมมติฐานที่ 2

H_0 : สัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ดื่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของเพศชายและเพศหญิงที่ไม่ดื่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานจะทำการทดสอบความคิดเห็นรายข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5.2 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2

ระดับความคิดเห็น	เพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	P-value
1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพ ตัวเอง	ชาย	12	8	1	0	1	0.352	0.553
	หญิง	36	36	4	0	0		
2. การซื้อเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่ม เป็นการฟุ่มเฟือย	ชาย	13	7	1	0	1	1.179	0.554
	หญิง	36	34	5	1	0		
3. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำ ให้เสียการเรียน	ชาย	10	7	4	1	0	2.117	0.347
	หญิง	22	32	20	2	0		
4. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ในปริมาณ มากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ	ชาย	12	7	3	0	0	0.863	0.650
	หญิง	34	26	15	1	0		
5. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์นำไปสู่การ ทะเลาะวิวาท	ชาย	7	13	0	2	5	2.247	0.325
	หญิง	30	32	11	3	0		
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลาย ความเครียด	ชาย	0	6	7	6	3	0.695	0.874
	หญิง	4	13	28	17	14		
7. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋	ชาย	2	2	5	5	8	5.681	0.058
	หญิง	1	3	9	28	35		

ตารางที่ 4.5.2 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น	เพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	P-value
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความ มั่นใจ	ชาย	1	4	7	7	3	2.802	0.423
	หญิง	1	10	19	23	23		
9. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่ม กับเพื่อนได้ง่าย	ชาย	1	7	4	9	1	1.888	0.389
	หญิง	0	19	24	12	21		
10. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็น เรื่องปกติของวัยรุ่น	ชาย	2	7	4	7	2	1.505	0.471
	หญิง	2	21	23	12	18		

ผลการทดสอบของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในตารางที่ 4.5.2 ได้ผลดังนี้
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.352 ที่ $df = 1$ ที่ $p\text{-value} = 0.553$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเองไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.179 ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value} = 0.554$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.117 ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

= 0.347 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นประจำทำให้เสียการเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.863 ที่ $df = 2$ ที่ p-value = 0.650 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.247 ที่ $df = 2$ ที่ p-value = 0.325 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาทไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.695 ที่ $df = 3$ ที่ p-value = 0.874 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.681 ที่ $df = 2$ ที่ p-value = 0.058 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้รู้สึกโก้เก๋ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.802 ที่ $df = 3$ ที่ p-value = 0.423 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.888 ที่ $df = 2$ ที่ p-value

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

= 0.389 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่ายไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดืมเครื่องดืมที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นมีค่า χ^2 เท่ากับ 1.505 ที่ $df = 2$ ที่ p-value = 0.471 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นจะยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของเพศชายและเพศหญิงที่มีความคิดเห็นว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

สมมติฐานวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบังแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่ดืมและไม่ดืม

สมมติฐานที่ 3

H_0 : สักส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ดืม และไม่ดืมไม่แตกต่างกัน

H_1 : สักส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของผู้ที่ดืมและไม่ ดืมแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานจะทำการทดสอบความคิดเห็นรายข้อ

ตารางที่ 4.5.3 จำนวนและผลการทดสอบสัดส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดัดเครื่องดัดที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่ดัดและไม่ดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์โดยใช้ χ^2

ระดับความคิดเห็น	การดัด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	p-value
1. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพ ตัวเอง	ดัด	70	149	19	6	2	13.395	0.001 **
	ไม่ดัด	48	44	5	0	1		
2. การซื้อเครื่องดัดที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดัด เป็นการฟุ่มเฟือย	ดัด	79	123	32	10	2	11.388	0.003 **
	ไม่ดัด	49	41	6	1	1		
3. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำ ให้เสียการเรียน	ดัด	64	80	54	38	10	15.382	0.004 **
	ไม่ดัด	32	39	24	3	0		
4. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ในปริมาณ มากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ	ดัด	47	83	78	28	10	37.460	0.000 **
	ไม่ดัด	46	33	18	1	0		
5. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์นำไปสู่การ ทะเลาะวิวาท	ดัด	43	95	71	32	5	28.516	0.000 **
	ไม่ดัด	37	45	11	5	0		
6. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลาย ความเครียด	ดัด	37	100	76	27	6	47.547	0.000 **
	ไม่ดัด	4	19	35	23	17		
7. การดัดเครื่องดัดที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋	ดัด	12	13	56	113	52	18.372	0.000 **
	ไม่ดัด	3	5	14	33	43		

ตารางที่ 4.5.3 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น	การดื่ม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	χ^2	p-value
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วย เพิ่มความมั่นใจ	ดื่ม	10	55	74	78	29	12.956	0.011 *
	ไม่ดื่ม	2	14	26	30	26		
9. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้ เข้ากลุ่มกับเพื่อน ได้ง่าย	ดื่ม	29	96	63	44	14	31.907	0.000 **
	ไม่ดื่ม	1	26	28	21	22		
10. การดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็น เรื่องปกติของวัยรุ่น	ดื่ม	36	124	49	27	10	41.294	0.000 **
	ไม่ดื่ม	4	28	27	19	20		

หมายเหตุ

* ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.05 ** ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ระดับนัยสำคัญ < 0.01

ผลการทดสอบของความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของ
นักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในตารางที่ 4.5.3 ได้ผลดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มี
ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.395 ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value} = 0.001$
จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วน
ของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความคิดเห็นว่าการดื่ม
เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$
โดยนักศึกษาที่ดื่มส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำลาย
สุขภาพตัวเอง ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดื่มส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีผสม
ของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่า การซื้อเครื่องดื่มที่
มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย มีค่า χ^2 เท่ากับ 11.388 ที่ $df = 2$ ที่ $p\text{-value} =$

0.003 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของนักศึกษาที่ค้มและไม่ค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการซื้อเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาค้มเป็นการฟุ่มเฟือย แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ค้มส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการซื้อเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาค้มเป็นการฟุ่มเฟือย ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ค้ม ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการซื้อเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาค้มเป็นการฟุ่มเฟือย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียนมีค่า χ^2 เท่ากับ 15.382 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.004 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของนักศึกษาที่ค้มและไม่ค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียนแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ค้มจำนวน 80 คนเห็นด้วยว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ค้มจำนวน 39 คนเห็นด้วยว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ มีค่า χ^2 เท่ากับ 37.460 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.000 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของนักศึกษาที่ค้มและไม่ค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความคิดเห็นว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ค้มส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ค้มส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท มีค่า χ^2 เท่ากับ 28.516 ที่ $df = 4$ ที่ p-value = 0.000 จะเห็นได้ว่าค่า p-value ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สัดส่วนของนักศึกษาที่ค้มและไม่ค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ค้มจำนวน 95 คนเห็นด้วยที่ว่าการค้มเครื่องค้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

นำไปสู่การทะเลาะวิวาท ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดื่มจำนวน 45 คนเห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด มีค่า χ^2 เท่ากับ 47.547 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ดื่มส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดื่มส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ มีค่า χ^2 เท่ากับ 18.372 ที่ $df = 3$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ดื่มส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดื่มส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ มีค่า χ^2 เท่ากับ 12.956 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.011$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ดื่มจำนวน 78 คนไม่เห็นด้วยที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดื่มจำนวน 30 คนไม่เห็นด้วยว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย มีค่า χ^2 เท่ากับ 31.907 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่า สักส่วนของนักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ดืมส่วนใหญ่เห็นด้วยของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดืมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น มีค่า χ^2 เท่ากับ 41.294 ที่ $df = 4$ ที่ $p\text{-value} = 0.000$ จะเห็นได้ว่าค่า $p\text{-value}$ ที่ได้มีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าสัดส่วนของนักศึกษาที่ดืมและไม่ดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความคิดเห็นว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ โดยนักศึกษาที่ดืมจำนวน 124 คนเห็นด้วยว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ดืมจำนวน 28 คนเห็นด้วยว่าการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการศึกษาและวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อดังนี้

1. ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรม และความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2547 โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 344 คนตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาจำแนกตามเพศ วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติร้อยละ และการทดสอบค่าสัดส่วนด้วยไคสแควร์ โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

- พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

จากข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาเพศหญิง มีร้อยละ 57.56 และนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพศหญิง มีร้อยละ 61.62 ในขณะที่เพศชาย มีร้อยละ 84.93

พฤติกรรมของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ดื่มเพื่อความสนุกสนานและดื่มตามเพื่อน โดยมีร้อยละ 70.33 และ 45.53 ตามลำดับ โดยเครื่องดื่มประเภทแชมเปญ/เบียร์/ไวน์ เป็นเครื่องดื่มที่นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกดื่มมากที่สุด มีร้อยละ 42.68 ปริมาณในการดื่มต่อครั้งคือ ดื่มมากกว่า 10 แก้ว มีร้อยละ 28.05 และส่วนใหญ่ดื่มทุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โอกาส มีร้อยละ 31.71 นักศึกษาส่วนใหญ่ไปดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ร้านอาหารหรือผับ มีร้อยละ 41.06 หลังจากที่ได้ดื่มเสร็จส่วนมากเดินทางกลับบ้านหรือกลับหอ มีร้อยละ 80.08 โดยนั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกันมีร้อยละ 33.74 ซึ่งเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้วนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาการการพูด การมองเห็น ความสามารถในการยืนและการเดินลดลง มีร้อยละ 45.12 แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุและไม่เคยทะเลาะวิวาทมีเพียงร้อยละ 4.07 และ 9.76 ที่เคยประสบอุบัติเหตุและทะเลาะวิวาท

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ดื่ม พบว่า สัดส่วนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในข้ออยากทดลอง รุ่นพี่บังคับ ตามเพื่อน ตามอย่างผู้ใหญ่ เพื่อคลายเครียดและเพื่อแก้เหงาแตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง เลือกดื่มเครื่องดื่มประเภทแชมเปญ/เบียร์/ไวน์มากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาปริมาณที่ดื่มต่อครั้ง พบว่า นักศึกษาเพศชายดื่มในปริมาณมากกว่า 10 แก้วต่อครั้ง ส่วนนักศึกษาเพศหญิงดื่มน้อยกว่า 3 แก้วต่อครั้ง และอาการเมื่อดื่มส่วนใหญ่เพศชายมีอาการ การพูด การมองเห็น ความสามารถในการยืนและเดินลดลง ส่วนเพศหญิงมีอาการอื่นๆ เช่น ไม่รู้สึกอะไรเนื่องจากส่วนใหญ่เพศหญิงเลือกดื่มน้อยกว่า 3 แก้วจึงยังไม่รู้สึกรว่ามีอาการอะไร นอกจากนี้โอกาสที่ดื่มส่วนใหญ่ นักศึกษาเพศชายเลือกดื่มในทุกโอกาส ส่วนนักศึกษาเพศหญิงดื่มในช่วงสอบเสร็จมากที่สุดโดยส่วนใหญ่เพศชายเลือกดื่มที่หอพักหรือบ้านเช่า แต่เพศหญิงเลือกดื่มที่ร้านอาหารหรือผับ หลังจากดื่มแล้วเพศชายและเพศหญิงเลือกที่จะกลับบ้านหรือกลับหอมากที่สุด ซึ่งทั้งเพศชายและเพศหญิงเลือกนั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน ในเรื่องการเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่ นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงจะไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ เมื่อพิจารณาเรื่องการทะเลาะวิวาท นักศึกษาเพศชายมีส่วนเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทมากกว่านักศึกษาเพศหญิง แต่โดยส่วนมากนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงจะไม่เคยเกิดการทะเลาะวิวาท

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่เห็นด้วยในข้อการดื่มทำลายสุขภาพตัวเอง การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน การดื่มปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ การดื่มนำไปสู่การทะเลาะวิวาท การดื่มช่วยผ่อนคลายความเครียด การดื่มทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย การดื่มเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น แต่ไม่เห็นด้วยในข้อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ และข้อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ ส่วนนักศึกษาที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับนักศึกษาที่ดื่ม ยกเว้นข้อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ

แอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด และข้อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ง่ายที่ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจ

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ พบว่านักศึกษาที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แตกต่างกันทุกข้อ และในการเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในกลุ่มที่ดื่มและไม่ดื่ม พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เฉพาะในกลุ่มที่ดื่มในข้อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน การดื่มในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ การดื่มนำไปสู่การทะเลาะวิวาท

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ วิจิตรสุนทรกุล. 2542 . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน
อาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ต่อศักดิ์ ชรรณวงศ์. 2539. การศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญา
นิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- บัญญัติ สุขศรีงาม. อุบัติเหตุรถยนต์กับการดื่มสุรา. นิตยสาร ไกล่หมอ 22 (6) : 85-86.
- ประกิจ โพธิาศน์. 2541. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ
แอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหิดล,
กรุงเทพฯ.
- โรชาติ แคลฟรีย์ สายใจ พัวพันธ์ กุณฑลี จริยาปยุคดีศ และพอด แคลฟรีย์. การดื่มสุราของกลุ่ม
วัยรุ่นที่ศึกษาในระดับสถาบันอุดมศึกษา. 2538:37-42.
- สมาคมป้องกันการสูรณแห่งประเทศไทย. คู่มือรณรงค์ป้องกันปัญหาจากสุรา. กระทรวง
สาธารณสุข, กรุงเทพฯ.
- อดิศวร์ หลายชูไทย และ คณะ. 2545. สุราในสังคมไทย : โครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการ
บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันแก้ไข. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อาภา สิริวงศ์ ณ อยุธยา. การดื่มสุราของคนไทย. วารสารฉลาดซื้อ 3 (16) : 46-48.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงและ
เติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. ในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ท่านดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หรือไม่

1) ดืม

2) ไม่ดืม (ข้ามไปทำในส่วนที่ 3 ความคิดเห็น)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของนักศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1. ปัจจัยที่ทำให้ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) อยากทดลอง
- 2) ชอบในรสชาติ
- 3) รุ่นพี่บังคับ
- 4) ตามเพื่อน / เพื่อนชวน
- 5) อยากลองของใหม่ตามโฆษณา
- 6) ตามอย่างผู้ใหญ่ / ดารา
- 7) เพื่อคลายเครียด
- 8) เพื่อแก้เหงา
- 9) เพื่อความสนุกสนาน
- 10) เพื่อความโก้เก๋
- 11) อื่นๆ โปรดระบุ ...

2. ประเภทของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ท่านนิยมดื่มมากที่สุด
(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) เบียร์ / รัม / วิสกี้ / ชิน / วอดก้า
- 2) แชมเปญ / เบียร์ / ไวน์
- 3) สุราออกเทดต่างๆ
- 4) สุราหมักพื้นบ้าน
- 5) สุราน้ำขาว
- 6) อื่นๆ โปรดระบุ ...

3. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในโอกาสใดเป็นส่วนใหญ่
(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) รับประทานอาหาร
- 2) สอบเสร็จ
- 3) วันหยุด
- 4) เทศกาลที่ทางสถาบันฯหรือชมรมต่างๆจัดขึ้น
- 5) ทุกโอกาส
- 6) อื่นๆ โปรดระบุ ...

4. ปริมาณส่วนใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้ง
(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) น้อยกว่า 3 แก้ว
- 2) 3 - 6 แก้ว
- 3) 7 - 10 แก้ว
- 4) มากกว่า 10 แก้ว

5. เมื่อท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว ส่วนใหญ่ท่านมีอาการอย่างไร
(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) ไม่มีความวิตก รู้สึกว่าเวลาผ่านไปด้วยความรวดเร็วและรู้สึกที่ตัวเองเหนือกว่าผู้อื่น
- 2) ทักษะการทำงานลดลง มีอสังกัตน้อย ร่วมกับความรู้สึกก้าวร้าว
- 3) การเห็น การพูด ความสามารถในการขึ้นและการเดินลดลง
- 4) มีปัญหาการขึ้นและต้องการความช่วยเหลือในการเดิน
- 5) หมดสติ
- 6) อื่นๆ โปรดระบุ ...

6. สถานที่ส่วนใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) บ้าน
- 2) หอพัก/บ้านเช่า
- 3) ร้านอาหาร/ผับ
- 4) ชมรมต่างๆ
- 5) อื่นๆ โปรดระบุ ...

7. หลังจากท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้ว ท่านมักจะไปที่ใดต่อ (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) กลับบ้าน / กลับหอ
- 2) ไปค้ำกับเพื่อน
- 3) ไปค้ำกับแฟน
- 4) ไปเที่ยวต่อ
- 5) อื่นๆ โปรดระบุ...

8. (จากข้อ.7) คุณไปสถานี่นั้นโดยวิธีใด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- 1) ขับรถไปเอง
- 2) ให้รถที่บ้านมารับ
- 3) นั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน
- 4) นั่งรถไปกับเพื่อนที่ไม่ได้ดื่ม
- 5) อื่นๆ โปรดระบุ...

9. ท่านเคยประสบอุบัติเหตุหรือไม่ หลังจากที่ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เสร็จ

- 1) เคย
- 2) ไม่เคย

10. ท่านเคยเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทหรือไม่ หลังจากที่ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เสร็จ

- 1) เคย
- 2) ไม่เคย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง					
2. การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย					
3. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน					
4. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ					
5. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จะนำไปสู่การทะเลาะวิวาท					
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด					
7. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋					
8. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ					

ความคิดเห็น (ต่อ)

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
9.การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย					
10.การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการลงรหัส

แบบสอบถาม

พฤติกรรมและความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของ
นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คอลัมน์	จาก (ข้อ/หน้า)	รายละเอียด	รหัส	ตัวแปร
1	1/1	ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เพศ ชาย หญิง	1 2	A1
2	2/1	ในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์หรือไม่ ดื่ม ไม่ดื่ม	1 2	A2
3	1/2	ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ ปัจจัยที่ทำให้ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อยากทดลอง เลือก ไม่เลือก ชอบในรสชาติ เลือก ไม่เลือก	1 0 1 0	B1_1 B1_2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	รุ่นพี่บังคับ			B1_3
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	ตามเพื่อน/เพื่อนชวน			B1_4
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	อยากลองของใหม่ตามโฆษณา			B1_5
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	ตามอย่างผู้ใหญ่/ดารา			B1_6
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	เพื่อคลายเครียด			B1_7
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	เพื่อแก้เหงา			B1_8
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	เพื่อความสนุกสนาน			B1_9
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	เพื่อความโก้			B1_10
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	
	อื่นๆ			B1_11
	เลือก		1	
	ไม่เลือก		0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	2/2	<p>ประเภทของเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ที่ท่านนิยมนั้คั้มมากที่สุด</p> <p>บรันดี/รัม/วิสกี้/ชิน/วอดก้า</p> <p>แชมเปญ/เบียร์/ไวน์</p> <p>สุราคอกเทลต่างๆ</p> <p>สุราหมักพื้นบ้าน</p> <p>สุราน้ำขาว</p> <p>อื่นๆ</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p> <p>6</p>	B2
5	3/3	<p>ท่านคั้มเครื่องคั้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในโอกาสใดเป็นส่วนใหญ่</p> <p>รับนั้อง</p> <p>สอบเสร็จ</p> <p>วันหยุด</p> <p>เทศกาลที่ทางสถาบันหรือชมรมต่างๆจั้ดขึ้น</p> <p>ทุกโอกาส</p> <p>อื่นๆ</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p> <p>6</p>	B3
6	4/3	<p>ปริมาณส่วนใหญ่ที่คั้มเครื่องคั้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่อครั้ง</p> <p>น้อยกว่า 3 แก้ว</p> <p>3 – 6 แก้ว</p> <p>7 – 10 แก้ว</p> <p>มากกว่า 10 แก้ว</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p>	B4
7	5/3	<p>เมื่อกั้มเครื่องคั้มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้วท่านมีอาการอย่างไร</p> <p>ไม่มีความวิตก รู้สึ้กว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว</p> <p>รู้สึ้กว่าตนเองเหนื่อกว่าผู้อื่น</p> <p>ทักษะการทำงานลดลง มีอัสันเล็กนั้อย ร่วมกับความรู้สึ้กก้าวร้าว</p> <p>การเห็น การพูดความสามารถในการขึ้นและ การเดินลดลง</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p>	B5

		มีปัญหาการยื่น ต้องการความช่วยเหลือในการ เดิน	4	
		หมคสติ	5	
		อื่นๆ	6	
8	6/4	สถานที่ส่วนใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ บ้าน	1	B6
		หอพัก / บ้านเช่า	2	
		ร้านอาหาร / ผับ	3	
		ชมรมต่างๆ	4	
		อื่นๆ	5	
9	7/4	สถานที่ที่ไปต่อหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์		B7
		กลับบ้าน / กลับหอ	1	
		ไปค้ำกับเพื่อน	2	
		ไปค้ำกับแฟน	3	
		ไปเที่ยวต่อ	4	
		อื่นๆ	5	
10	8/4	วิธีเดินทางไปสถานที่ที่ไปหลังจากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์		B8
		ขับรถไปเอง	1	
		ให้รถที่บ้านมารับ	2	
		นั่งรถไปกับเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยกัน	3	
		นั่งรถไปกับเพื่อนที่ไม่ได้ดื่ม	4	
		อื่นๆ	5	
11	9/4	ท่านเคยประสบอุบัติเหตุหรือไม่ เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มี ส่วนผสมของแอลกอฮอล์		B9
		เคย	1	
		ไม่เคย	2	

12	10/4	<p>ท่านเคยเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทหรือไม่ เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์</p> <p>เคย</p> <p>ไม่เคย</p>	<p>1</p> <p>2</p>	B10
13	1/5	<p>ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์</p> <p>การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำลายสุขภาพตัวเอง</p> <p>เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p> <p>เห็นด้วย</p> <p>ไม่แน่ใจ</p> <p>ไม่เห็นด้วย</p> <p>ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p>	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>	C1
14	2/5	<p>การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเป็นการฟุ่มเฟือย</p> <p>เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p> <p>เห็นด้วย</p> <p>ไม่แน่ใจ</p> <p>ไม่เห็นด้วย</p> <p>ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p>	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>	C2
15	3/5	<p>การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เสียการเรียน</p> <p>เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p> <p>เห็นด้วย</p> <p>ไม่แน่ใจ</p> <p>ไม่เห็นด้วย</p> <p>ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง</p>	<p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p>	C3

16	4/5	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่า 7 แก้วทำให้ขาดสติ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 4 3 2 1	C4
17	5/5	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นำไปสู่การทะเลาะวิวาท เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 4 3 2 1	C5
18	6/5	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยผ่อนคลายความเครียด เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 2 3 4 5	C6
19	7/5	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกโก้เก๋ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 2 3 4 5	C7

20	8/5	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ช่วยเพิ่มความมั่นใจ		C8
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	
		เห็นด้วย	2	
		ไม่แน่ใจ	3	
		ไม่เห็นด้วย	4	
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	
21	9/6	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้ง่าย		C9
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	
		เห็นด้วย	2	
		ไม่แน่ใจ	3	
		ไม่เห็นด้วย	4	
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	
22	10/6	การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น		C10
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	
		เห็นด้วย	2	
		ไม่แน่ใจ	3	
		ไม่เห็นด้วย	4	
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้